

Дневник

(стенографски)

на

XIX^{то} обикновено Народно събрание

Втора редовна сесия

61. заседание, понеделник, 13 март 1922 г.

(Открыто от подпредседателя Г. Марков, в 3 ч. 45 м. след пладне)

Председателствующий Г. Марков: (Зважи) Моля т. секретаря да провери присъствието на представители.

Зам.-секретар Ю. Вълков (з): (Прочита списък). От заседанието съм отсъствували следните народни представители: Димитър Анастасов, Иван Ангелов, Мустафа Ризабеев, Юсуф Бергански, Константин Бозведаев, Александър Богев, Асен Вълканов, Иван Ганев, Делио Георгиев, Христо Данев, Димитър Дерлишански, Георги Димитров, Иван Димитров, Славчо Дреновски, Илия Енчов, Али-ходжа Ибраимов, Константин Караджов, Иван Ковачев, Васил Коларов, Петър Кораков, Теню Корташки, Стефан Лафчиев, Мони Личев, Жико Липков, Ралко Маджиров, Александър Малинов, Атанас Манолов, Еню Марковски, Георги Минев, Неделчо Михалев, Нух Мустанов, Георги Недков, Стефан Обретков, Петко Палиев, Горан Петков, Тодор Петров, Георги Попов, Димитър Попов, Стоян Радев, Никола Сапунджиев, Коста Сидеров, Щилия Сокуров, Борис х. Сотиров, Митий Станев, Иван Стойнов, Йордан Урумов, Петър Филев, Димитър Христов, Стоян Христов, Коста Ципоранов, Станко Щетков, Александър Чапрашкив, Крум Чапрашкив, Георги Юрданов, Георги Юртов и Ангел Янев)

Председателствующий Г. Марков: (Зважи) От 216 души народни представители присъствуват 85. Има законното число народни представители.

Обявявам заседанието за открито.

Съобщавам на народното представителство, че е разрешен отпуск на следните т. г. народни представители:

На т. г. Иван Ганев — 1 ден;
На т. г. Асен Ванцаров — 1 ден;
На т. г. Георги Ганев — 4 дни;
На т. г. Костадин Караджов — 4 дни;
На т. г. Ангел Кундалев — 3 дни;
На т. г. Димитър Анастасов — 3 дни;
На т. г. Борис х. Сотиров — 6 дни;
На т. г. Стойчо Христов — 6 дни.

Народния представител т. г. Георги Юрданов иска 6-дневен отпуск. Понеже се е ползвал досега с 15 дни отпуск, ще питам народното представителство.

които съм разрешил исканият отпуск, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраннието приема.

Народния представител т. г. Иван Стойнов иска да му се разреши отпуска болест в семейството му 6-дневен отпуск. Понеже се е ползвал досега с 24 дни отпуск, ще питам народното представителство. Които съм съгласни да му се разреши исканият отпуск, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраннието приема.

Народния представител т. г. Коста Капев иска да му се разреши 5-дневен отпуск. Понеже се е ползвал досега с 23 дни отпуск, ще питам народното представителство. Които съм съгласни да му се разреши исканият отпуск, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраннието приема.

Народния представител т. г. Еню Марковски иска 5 дни отпуск. Понеже се е ползвал досега с 30 дни отпуск, ще питам народното представителство. Които съм съгласни да му се разреши исканият отпуск, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраннието приема.

Народния представител т. г. Станко Щетков иска да му се разреши 8-дневен отпуск. Понеже се е ползвал досега с 21 ден отпуск, ще питам народното представителство. Които съм съгласни да му се разреши исканият отпуск, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраннието приема.

Постъпило е заявление от парламентарната група на Комунистическата партия, в което се казва: (Чете) „Понеже членът от нашата парламентарна група в бюджетарната комисия — Еню Марковски, не може редовно да посещава заседанието на същата, моля да бъде заменен с Никола Габровски, като съзирате за случая Народното събрание“. Които съм съгласни съм съзирате за случая Народното събрание. Които съм съгласни да се замени в бюджетарната комисия с т. г. Никола Габровски, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраннието приема.

Постъпило е питание от народния представител т. г. Иван Гетов до т. г. министра на вътрешните работи и народното здраве, в което се казва: (Чете) „На 11 т. м., в 7½ ч. след обед, е експлодирана бомба в Американската легация, която се помещава в зданието на жъгла на ул. „Раковска“ и „Славянска“. Питам т. г. министра, известен ли му е този

факт, и ако му е известен, на какво се дължа той, какви мерки е взело правителството за издиране вилюните, които са хвърлили бомбата, какви мерки е взело правителството за охраната както на помещението на чуждите легации, така и на самите представители?

Г. министърът е готов да отговори.

Г. Гетов! Имате думата.

И. Гетов (3): Г. г. народни представители! Отправям едно питане до г. министра на вътрешните работи за следващото. На 11 т. м., в събота, около 7½ ч. вечерта, бидејќи извърши един неизвестен акт срещу нас в страната ни. Некое е познато или познато лице с хвърлило ръчна бомба в една от тукашните легации, а именно американската, и то в тази легация, представявана от г. Уилсън, онзи, и когото българското правителство и българския народ треба да изкажат само свояте благодарности. Г. г. народни представители! Сметам, че с извършеното нечувано престъпление, с извършения акт се убива престига на българския народ пред общевиенския демократичен народ в този момент, когато той проговаря ръка за защита. И затуй отправям едно питане до г. министра на вътрешните работи за следующето:

Първо, известно ли му е за този факт, че на 11 т. м., в 7½ ч. вечерта, е хвърлена бомба?

Второ, какви мерки взема правителството, респективно министър на вътрешните работи, за залявяне атентатора и неговото наказание?

И трето, какви мерки взема за охраната на чуждите легации, респективно на техните представители, на министрите, които представляват другите страни?

Председателствуващ Г. Марков: Има думата г. министъра на вътрешните работи и народното здраве.

Министър д-р Р. Даскалов: Г. г. народни представители! Бързам да отговоря на питанието на народния представител г. Гетов, защото сметам, че трябва да дам нужните обяснения на народното представителство и защото сметам, че трябва да покажам си начин по-осезателно да засилявам едно престъпление, което за пръв път, засрам, се случва в нашата страна и което, няма съмнение, хвърли едно незаслужено летно както на страната ни, така и на самото правителство.

От вестниците ви е известно, че в събота, в 7¾ ч. след обяд, едно непознато лице е хвърлило една бомба в американската легация. От разпита, който се направи по този повод на лицата, които са били навлизо около мястото, където е станал атентата, се установи, че едно лице, младо, без брада, на възраст от 20 до 30 години, е излезъл от двора, от градината на американската легация, отдалечило се с по направление към тротуара на „Славянска беседа“ и от там безприником, с разтворен в ръка, с пресминал ул „Раковска“ и в тъмнината се е изгубило по направление към Народния театър. Лицето е излезъл из двора, из градината на американската легация и е стигнало до южна на „Славянска беседа“ и „Раковска“, в това време, когато вече е преминавало ул. „Раковска“, избухва един силен тресък в помещението на американската легация.

По всичко се вижда, че лицето, което е извършило този атентат, не е целило да извърши убийство, защото в това време в легацията не е имало хора или те са били на скържено противоположната страна, и че там, където е хвърлена бомбата, е било несветлено и, защастие, не са се намирали никакви лица. Лицето е целело да извърши една провокация, за да може по някакъв си начин да се повреди не толкова на самата легация, колкото на България и на нейното положение като страна на реда и на мира. Защото известно е на народното представителство, че няма лице по за осъждане от това, в една страна, където са допускали представители на чужди народи, за да ги представляват, които са, тъй да се каже, гости на нашата страна, да се посегне върху тех, върху техните жилища. Лицето е целело именно да може да се опорочи българската власт и да помислят в света, извън България, където това дело ще се разнесе, че в България няма ред, че в България не са гарантирани дори и представителите на чужди държави, на великите народи в своите собствени жилища, които се ползват с екстериториалност. И лицето е постигнало своята замисъл. Защото, казвам, няма държава, което би могло по-съществително да опорочи държавата ни, по-чувствително да удари, да засегне нашата страна, отколкото това действие. Не мога да допусна, като виждам самото

престъпление, че то е извършено от българин, от човек, в жилище на когото тече българска кръв, защото не мога да допусна, че в нашата страна може да има човек, който да бъде такъв един враг на народа си, на членето си, на отечеството си, от когото и течение да бъде той — не мога да допусна това нещо. Защото какво може да иска един българин от жилището, от неприносовеното жилище на американската легация или на американските представители? Кой българин като зло е видел от този народ или от неговите представители? Никакво. Напротив, всички в тази страна, както и политическо убеждение да имат, имаме признательност към американския народ, който не един път се е застъпал за нашия многоизстрадал народ и който, уверени сме, че и за въбдаще ще ни даде своята мощна подкрепа. (Ръкописане от земеделците) Американския народ винаги е поддържал народите, които са залявали, които са били несправедливо наказани. Тя, казвам, удари се българското правителство, българския народ с едно престъпление, което ще предизвика у всички най-дълбока скърб и най-големо съжаление. Не може да бъде това дело на българин.

Какво направи правителството за издиране на атентатора? Още в същия момент, когато избухна бомбата, четири минути по-късно, на местопрестъпствието се явиха полиция и то в едно впечатлящо число стражи. Започва се дидрето, както на лицето, така и да се установят причините на извършеното престъпление. Причините се установиха твърде бързо. В 8 ч. в събота иле тук напуснахме Народното събрание. Идвали тук да ме търсят и понеже съм излъгал, в къщи ме намериха да ми съобщат за самото престъпление и още в същия този час беше установено, че това престъпление не е, както се предполага в първия момент, вследствие изкуването на лицето котел на парялото отопление в легацията, а е дело на атентат, на хвърлена бомба. Не съм могли да проследят лицето, защото е било тъмно и в тъмнината се усеща да са съмнения със следи. Още съмдала вечер наредник да се изкажат от името на правителството пред американския представител нашиите съжаления за станалото, както и нашиите поздравления, че не съм дадох човешки жертви. Наредих същевременно до всички органи, полицейски и административни, тук, в София, и в провинциите, да се вземат всички мерки за издирането на лицето. Наредих да се опипусне една сума от 50 хиляди лева на онзи, който успее да открие атентатора или да даде достатъчно данини, с които може да се залови престъпника. Нема по-горе въпрос за част на българската държава да може да се залови престъпника. Това е, преди всичко, въпрос на част, въпрос на престъпник, да се установи кой може да бъде този злодей. И казвам: никакви жертви нема да бъдат отказани, за да се залови лицето. Необходимо е, обаче, да се иска съдействието на българското общество. Нека си го признаям, че нашата полиция не стои на една висота, няма каквато всички желаем да стои. Това се дължи, може би, на самите наши политически условия, че твърде често се менят у нас административните, полицейските органи, личностите се менят, а да менни често полицейски орган, то е почти все същото да турнем някого на една хирургическа операция и да мащим лекари, който върши тази операция, а да вземем човек от улициата да извърши тази операция върху лежалня болен — защото да бъдеш полицай, това е не по-малко сложна, деликатна работа, отколкото работата на един хирург. Да, тя е деликатна служба. Та, казвам, като не отричам това нещо — че полицията в България въобще, не само при днешното правителство, но и при всички правителства, не е могла да достигне онам висота, на която се желае да бъде, не може да се отрече и друг факт — че тази полиция е недостатъчна. Ние немаме достатъчна полиция, самата стражка не е достатъчна за постовете, които съм поставени; района, който се дъга на един полицай да охранява, е толкова голем, че той не може всекога и във всеко време да бъде на всеко място. Но освен туй ще трябва да признаям, че това престъпление може да се случи не само у нас, но и във всека държава и в най-добре уредената във всеко отношение страна. Даже да допуснем, че американската легация беше охранявана не с един, а с неколко полицейски постове, това престъпление пак можеше да се извърши, защото то е едно обществено учреждение, в него влизат всички лица и между ли е на един злодей в присъствието даже на полицай да хвърли един камък или една бомба, какъв е в случаи, в самото помещение? Това е възможно, това е допустимо и в най-добре уредената страна. Важеки това, обаче, ние сме длъжни да вземем всички мерки за охрана на чуждите представи-

телетва, представителствата на чуждите нации, както и техните личности, защото това е въпрос на чест, въпрос на престиж, въпрос на международно право и на джама човешки, и защото личностите на чуждите представители във всички времена на народите съм сметани като неприносими личности: тех не ги засегат законите на страната, даже и за най-тежките престъпления, и т. н. Та, каравам, мерки треба да се вземат, и правителството взема мерки, за да не се случва никога в страната едно подобно престъпление, което уронва, изваждадо много уронва престижа на страната ни. Взети съм всички мерки, за да се издири агентатора, но необходимо нужно е, правителството да отправи, и аз, като министър на вътрешните работи, отправих своя апел към гражданините в тая страна, да се притекат на помощ на правителството, за да се издири виновника. И ако ние имаме съзначително общество, което разбира интересите на народа си и което иска да помогне на отечеството си, то требва именно в този момент да даде всички подозрителни данни, които има, към лицето, за да може то да бъде открито. Правителството изказа своите съжаления към представителя на великия американски нация за това злодействие, което се извърши. Американският представител е уверен, че това не може да бъде дело на човек от българския народ. Ние същевременно изказахме и своите поздравления, че нема други последици, освен материални: в цветарницата и стуциране на прозорци. Но аз мисля, че и народното представителство тук, без разлика на политически течения, ще требва да изкаже своето джабоко възмущение срещу агентата, извършен в легациите на един велик народ, и своето порицание към лицата или лицето, което е извършило това дължение. Това е една абсолютна необходимост за честта на нацията ни, за честта на Парламента, и аз моля народното представителство, без дебати, да приеме това предложение, за да се намалишко-годе тежкото и не-заслужено към народа ни и към правителството престъпление, което се извърши на 11 март, в 7^{3/4} часа вечера, в американската легация. (Ръкописане от земеделците)

Председателствуващ Г. Марков: Има думата народния представител г. Иван Гетов, за да каже, доволен ли е от отговора на г. министъра.

И. Гетов (з): Доволен съм.

Председателствуващ Г. Марков: Понеже, съгласно § 60 ал. 11 трета от правилника, не се доценчват никакви разисквания по питанието, г. министър прави предложение, без всекакви разисквания, общо народното събрание да се произнесе, одобрява ли да се изкажат съжаленияния на американския представител по този повод.

A. Ляпчев (д): Искам думата.

M. Маджаров (о): Искам две думи да кажа по предложението. Щом искате вот от народните представители, требва да дадете думата.

Председателствуващ Г. Марков: Добре, само ще се ограничим по предложението.

Има думата народния представител г. Андрей Ляпчев.

A. Ляпчев (д): Г. г. народни представители! Напълно споделям разбирането на правилника, което дава г. председателя, но за поисках думата в момента, когато г. министър на вътрешните работи се отнесе с един апел към целия народно представителство, и струва ми се, че ще бъде един отговор от наша страна на този апел, ако ние по този искане слушайме разбирането си.

Случи се, аз да бъда първия човек, който попадна в легациите след инцидента и можах да бъда свидетел на изненадата у самия г. Уйлсон и да споделя с българите наоколо възмущението против този инцидент. Считам за джиг да отбележа от разговора си с двама-трима българи измежду събравшите се, с които можах да размени не-колько думи, преди да влеза в легациите, че има едно мнение: това не може да бъде дело на българин.

H. Атанасов (з): Верно е!

A. Ляпчев (д): И аз напълно споделям казаното от г. министъра, и обичам да вервам, че не ще да се намери българин нито в тази Камара, нито изважи нея, който да не осди този инцидент. Ние ще се надеваме, обаче, че Министерството на вътрешните работи по този случай ще бъде по-щастливо, отколкото при други подобни случаи, а именно, че то ще улови престъпника. Не ще съмнение,

обществото требва да помогне, но и властта трябва да упражни всичките законни средства, за да може поне с този инцидент да се тури едно друго начало, което ще свидетелствува, че наистина сме правова държава. Могат подобни инциденти и всекакви други от този характер да се случат във всяка страна, но онова, което различава добре уредените държави от лошо управляваните, то е, че при лошо управляваните не се намират престъпниците, а при добре управляваните, те се намират и се наказват. Аз ще се надявам, че по този случай г. министър на полицията ще има по-добър успех.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата народния представител г. Михаил Маджаров.

M. Маджаров (о): Г. г. народни представители! Нашата група се присъединява безрезервно към възмущението, което се изказа преди малко. Считам, че този акт е един акт на големо варварство, на голема безразсъдност и на просто необясними причини, и ние, разбира се, ще гласуваме всеко едно предложение, което ще изказва това наше възмущение. Само че аз бих помогнал правителството за въздъшъ, след този ужасен акт, който вдъхва само отвращение, да вземе по-строги и по-разумни мерки, за да се открие извършеният злодействие. Нема да говоря по този въпрос — това е въпрос, които, може би, е други път ще се постави; сега аз оставям този въпрос, за да не повредя на тази идея, която всички трябва да имаме днес — най-остро съаждане на това жестоко и злодайско престъпление.

Председателствуващ Г. Марков: Понеже няма други залисани, ще подложа на гласуване. Които г. г. народни представители призоват отговора на г. министъра, направените разпореждания, както и изказаното съжаление по този случай и поздравлението до американския представител, поради отбегването на нещастния случай, моля, да видят ръка. Мнозинство, Събралието приема. Абсолютно мнозинство. (Ръкописане от земеделците)

От земеделците: Единодушно приема.

Председателствуващ Г. Марков: Минаваме по-нататък — към първата точка от дневния ред: второ четене закопроекта за разходите на Главната дирекция на пощените, телеграфите и телефоните за 1922/1923 г.

Има думата г. министъра на железнниците.

Министър Х. Т. Манолов: Г. г. народни представители! Преди да се започнат дебатите по бюджетопроекта на Министерството на железнниците, пощите и телеграфите, аз искам да направя едно предложение за начин на дебатирането.

Помните, че при разглеждането на бюджетопроектите миналата и по-миналата години бяхме усвоили една практика: при разглеждане бюджетопроектите на всеко министерство на второ четене да говори един човек от всяка група по началните параграфи един час време.

C. Манов (к): Колко много настоявахме ние за това.

Министър Х. Т. Манолов: Мене ми се струва, че ако се вземе предвид тази практика, ще бъде по-изгодно и за г. министъра на финансите, който бърза по-скоро да се приемат бюджетите, ще бъде по-удобно и за господата от разните партийни групи, които ще говорят по бюджетопроектите.

P. Маджаров (д): По параграфите пак ще се говори.

Министър Х. Т. Манолов: По целия бюджет, г. Маджаров! Вие помните много добре практиката; тя е пресна в паметта на всички. Аз, като се позовавам на тази практика, която даде много добри резултати миналата и по-миналата години, моля народното представителство да се съгласи по бюджетопроекта на Министерството на железнниците, пощите и телеграфите, именно по оня на двете дирекции заедно, . . .

Председателствуващ Г. Марков: Поотделно.

Министър Х. Т. Манолов: . . . по бюджетопроекта на Дирекцията на железнниците и пристанищата и по бюджетопроекта на Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните всека група да си определи по един оратор, който да говори по един час по началните параграфи и с това да се изчерпи правото на всека група да говори.

Моля това мое предложение да се гласува.

Д-р А. Гиргинов (д): Това предложение не може да се гласува; то е противно на правилника.

Министър Х. Т. Манолов: Друг път, г. Гиргинов, сте били на друго мнение и сами сте предлагали да се гласува. То е въпрос на съгласие на Парламента, въпрос на тълкуване.

С. Костурков (р): Искам думата по предложението на г. министъра.

С. Костурков (р): Г. г. народни представители! Предложението, което прави г. министъра на железниците, пощите и телеграфите, не е нещо ново — то е една практика на Народното събрание, усвоена от последното и упражнявана досега. Тий треба да бъде и занапред да се продължава тая ред, защото той е единствено най-правилният и най-добрия.

Но аз не разбирам предложението на г. министъра в този смисъл, че, както се говори по първия параграф, изобщо по бюджета на дадено министерство, по-нататък по отделните параграфи да се не взема думата. Такова нещо не разбирам, защото това би било отрижение . . .

Министър Х. Т. Манолов: А практиката разбира името това нещо, което предлагам.

С. Костурков (р): В практиката няма такова нещо, г. министре!

Министър Х. Т. Манолов: Така беше миналата и по-миналата години при разглеждането на бюджета.

С. Костурков (р): Не е верно това. Направете справка във железниците и ще видите, че не е така. Практиката есто каква: по повод на бюджета на дадено министерство, понеже въпросът е за политиката на това министерство, по начинния параграф се говори един час; а когато се захваля втория, 3-я, 53-я или 103-я параграф и ако има некой да каже нещо по тях, взема думата и, съгласно правилника, говори 20 минути. Такъв е редът, а не както Вие го разбирате. Вие го погрешно разбирате.

Министър Х. Т. Манолов: Вие сте забравили реда.

С. Костурков (р): Друго-яче не би било съгласно с правилника. Как можете по отделните параграфи да отнемате правото на известен народен представител да говори?

Д. Нейков (с): Когато има да се правят конкретни предложения.

Министър Х. Т. Манолов: Г. Костурков! Вие помните много добре, че в началото на всеки бюджет се говореше по един час, а по отделните параграфи се правеха конкретни писмени предложения.

С. Костурков (р): Трябва да се обосноват.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата г. Пенев.

Н. Пенев (к): Бюджетопроекта на Дирекцията на железниците и пристанищата и тоя на Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните съдържа съвръшено различни бюджетопроекти и разискванията по тия два бюджетопроекта не могат да се съместват в смисъл, че има право да говори само един човек. Може би човека да не се е пригответ по другия. Това ще бъде несправедливо. Така че аз мисля, че г. министъра ще съдъглasi, какво това не бива да става. По-нататък какво ще правите, то е друг въпрос, но ние настояваме по двата бюджетопроекта да говорят от всяка група по двама различни оратори, ако те намарят това за необходимо, защото, както е случаia с нашата група, ние сме пригответи два отделни народни представители да говорят.

С. Костурков (р): Те съдържат различни дирекции.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата г. Рашко Маджаров.

Р. Маджаров (д): Г. г. народни представители! Освен че има общи дебати по всеки бюджет, което е предвидено в респективен член на правилника, но съгласно същия пра-

вилник, бюджетните се гласуват параграф по параграф и всеки един параграф е отделен обект на обсъждане от народното представителство и отделно гласуване. Но ние могат да се правят и бележки, защото не е необходимо по параграфа да се правят само предложения, а — както възприеме това в бюджетарната комисия — може да се обръща внимание на правителството, както правят англичаните, как требва да се направи бюджета за идущата година. Ето защо, аз настоявам, заедно с другите господ, освен по общите дебти, да се дава думата и по параграфите.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата народния представител г. Христо Тодоров.

Х. Тодоров (о): Аз искам да припомня каква е практиката. Сам г. министъра на железниците беше подпредседател и той възприе една хубава практика: когато имаше да се разглежда бюджетопроекта на един министерство, даваше се да се говори един час при общите дебати по бюджетопроекта. В този един час всяка група ще се изкаже по политиката на Министерството на железниците, а по всеки параграф може да се говори по 20 минути. И тази практика беше хубава. Г. Атанасов завчера я промени, като направи времето от 20 на 40 минути. Найдобре е да се върнем към по-ранната практика.

Н. Атанасов (з): Аз го направих със съгласието на народното представителство.

Х. Тодоров (о): Идеята на г. министра на железниците е много добра, само че той отбива думата по другите параграфи. Трябва по този параграф да се говори един час, а по другите по 20 минути.

Председателствуващ Г. Марков: Г. г. народни представители! Председателствуващия ще констатира един факт, че откакто се е почнало разглеждането на бюджетопроектите, ние не сме били свидетели на дълги дебати от страна на опозицията. И заради туй, като се надевам, че г. г. депутатите ще запазят и за в бъдеще същото поведение, аз моля г. министъра да не настоява, а да се съгласи да се даде по § 1 да се говори един час, ако господата искат да съкратят, още по-добре. Моля народните представители по отделните параграфи да се ограничат само с конкретни предложения.

Има думата г. министъра на железниците.

Министър Х. Т. Манолов: Г. г. народни представители! Аз пояснявам какво беше моето първоначално предложение. То беше: в началото ще се говори по един час от всеки оратор на отделните парламентарни групи общо по двете части от бюджетопроекта на Министерството на железниците, пощите и телеграфите и по-нататък по-всеки параграф ще се правят конкретни предложения със обяснение, в късно мотивиране. Но като се съгласявам на тая втора отстъпка . . .

Д-р Й. Фаденхехт (р): Нема отстъпка.

Министър Х. Т. Манолов: Аз правя отстъпка от своето собствено предложение. — . . . аз също ще апелирам към г. г. народните представители да бъдат кратки, както в своята критика, която ще има да правят върху бюджета, така и в своите възражения, защото бюджета на Министерството на железниците, пощите и телеграфите, както сте го разглеждали много добре и сте го проучили, е един обемист бюджет и ако по всеки параграф започнем да се заемдаме, ще отиде работата със седмици и само за него не може да стигне времето до 28 т. м.

Председателствуващ Г. Марков: Моля г. докладчика да докладва.

Докладчик Ю. Вълков (з): (Чете) „Главна дирекция на железниците и пристанищата“.

От левицата: Първа точка от дневния ред е бюджетопроекта на Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните.

Докладчик Ю. Вълков (з): Той не е готов. Поправките на комисията ѝ са нанесени.

Председателствуващ Г. Марков: Понеже не съм нанесени отделните изменения и ще съм направили общите събрани по бюджетопроекта на Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните . . .

Некой от левицата: Требващ тая работа да стане по-рано.

Председателствуващ Г. Марков: . . . ще минем, докато се пригответ, на втората точка от дневния ред — второ четене бюджетопроекта за разходите на Главната дирекция на железниците и пристанищата за 1922/1923 финансова година.

Докладчик Ю. Вълнов (з): Г. г. народни представители! Вервам, че всички от вас имате бюджетопроекта на ръжда и сте го прочели и мисля, че най-уместно е да се докладват само ония параграфи, в които съм станали изменения в цифрите.

Председателствуващ Г. Марков: Когато дойдат тогава; сега докладвайте § 1.

Докладчик Ю. Вълнов (з): (Чете)

„Главна дирекция на железниците и пристанищата.

Глава I.

Централно управление.

.§ 1. Заплати на личния състав (вън обяснителната таблица на стр. 1.831) — 4.131.990 л.“

С. Костурков (р): Г. председателю! Една молба имам да отпраща към г. министра на железниците, преди да дадете думата за дебатиране.

Председателствуващ Г. Марков: Имате думата.

С. Костурков (р): Както чухте, г. г. народни представители, поправките в този бюджетопроект съм извеждено много. Сега ще го разискваме тъй, за да не губим време, но, както се научавам от членовете на бюджетарната комисия, и поправките на бюджетопроекта на Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните съм били също така многообразни. Моля г. министра да разпореди, както той намери за сгодно, да ни се дадат един ден по-рано ония поправки, които съм внесени в този бюджетопроект, за да имаме пред себе си същински бюджетопроект, защото сега то немаме. Ние имаме първоначалния бюджетопроект, а той, който се е получил, като е излезъл от комисията, е съвсем друг. За да имаме истинско представление за бюджетопроекта на Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните, ще моля поправките на този бюджетопроект да ни се дадат. Как ще се направят те, на един лист ли, на два ли, то е подробност, върху която не искам да говоря, но да ни се дадат, за да имаме пълно представление за работата, защото иначе сме в неведение.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата г. министъра на железниците.

Министър Х. Т. Манолов: Г. г. народни представители! Искането на г. Костуркова би било наистина основателно, ако и бюджетопроекта на Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните беше пропашен с толкова много промени и то чувствителни, както е пропашен бюджетопроекта на Дирекцията на железниците и пристанищата. Но дължа да заявя тук, че ако съм станали некои промени в бюджетопроекта на Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните, тези съм от естество само на разместяване на персонала, а не съм неком чувствителни бюджетни промени. В кръга на първоначалната сума, която се отпуска за Дирекцията на пощите, телеграфите и телефоните, около 112 milionna и неколко стотин хиляди лева, стана един разместяване на дължностите.

С. Костурков (р): И него требва да знаем, г. министре.

Министър Х. Т. Манолов: Ще видите, че от един телефонист в една станция съм станали двама, а в друга станция от двама станал един. Това съм дребни промени,

които не се отразяват върху цифрите, върху сумата, която е вписана в бюджетопроекта.

С. Костурков (р): Но се отразяват върху службата. Ние искаме да знаем защо съм правени тия промени.

Председателствуващ Г. Марков: Докладчика ще ги докладва.

С. Костурков (р): Както сега. Ничо имена да разберем. Един час чете тук.

Министър Х. Т. Манолов: Ако ще можем да разглеждаме сега бюджетопроекта на Дирекцията на железниците и пристанищата, при толкова много корекции, мене ми се струва, че оня бюджетопроект също по-лесно ще можем да разгледдаме.

С. Костурков (р): Тоя ще разглеждаме по необходимост.

Министър Х. Т. Манолов: Но преди да вземат г. г. народните представители от опозицията думата по бюджетопроекта на Дирекцията на железниците и пристанищата, аз считам за свой долг в много малко минути тук да ви съобщя некои цифрови данни, които ще ви интересуват, когато започнете вапните критики върху този бюджетопроект.

Поради къмсото време, с което разполагахме от датата или по-право от часа, когато бюджетопроекта мина през комисията, до този час, когато той е сложен на разискване, не можаха да се разработят в подробности всичките цифрови данни, които требват на народното представителство тук, напр. по отношение на числото на чиновничеството, по отношение на заплатите или разпределението на категории, сумите на разхода и т. н., но туй, което може да се получи с повечко усилия от страна на моите подведомствени чиновници, мога да би го съобщя, за да служи за база на господата, които ще говорят по бюджетопроекта и ще го критикуват.

Преди всичко неколко цифрови данни за разходите по бюджета на Главната дирекция на железниците и пристанищата. По глава I — централно управление — имаме: за заплати — 4.131.990 л.; за веществени разходи — 749.000 л.; всичко — 4.880.990 л. По глава II — железници — имаме: за заплати — 121.310.805 л.; за веществени разходи — 185.008.000 л.; всичко — 306.318.805 л. По глава III — пристанища — имаме: за заплати — 3.717.190 л.; за веществени разходи — 3.025.000 л.; всичко — 6.742.190 л. По глава IV — общи разходи за железниците и пристанищата — имаме: за веществени разходи — 23.929.705 л.; всичко — 23.929.705 л. По глава V — крайбрежна полицейска служба — имаме: за заплати — 1.901.660 л.; за веществени разходи — 3.731.500 л.; всичко — 5.633.160 л. По глава VI — железопътно училище, една новопридадена формация към Министерството на железниците, пощите и телеграфите — имаме: за заплати — 600.220 л.; за веществени разходи — 2.051.000 л. По глава VII — механо-телеграфопощенско училище, пак една нова формация към министерството — имаме: за заплати — 762.380 л.; за веществени разходи — 2.971.000 л.; всичко 3.733.380 л. По глава VIII — флотско училище — имаме: за заплати 839.340 л.; за веществени разходи — 3.761.000 л.; всичко — 4.600.340 л. За добавъчно възнаграждение и пр. се предполага, че ще се изразходва сума 49.475.000 л. или всичко по бюджетопроекта се разпределя по първа така: заплати — 133.263.548 л.; веществени разходи — 274.701.205 л., или по Дирекцията на железниците и пристанищата и припаднатите към нея нови формации, именно крайбрежно-полицейска служба, железопътно училище, механо-телеграфопощенско училище, флотско училище, всичко 407.964.790 л. А разходния бюджет на целото министерство, заедно с разходите, които има да се направят за поддържане на пощенската администрация и телеграфопощенската служба изобщо в страната, надхврля една сума от 520.000.000 л.

От де евентуално биха се покрили тези разходи? Тук ще ви прочета един кратък доклад, който ще може, ако бъде изслушан с внимание, сам по себе си да ви убеди на какви приходи разчитаме ние, с които да посрещнем тези разходи, които ще се правят за поддържане личния състав и движението по железниците. Предвидени съм в бюджета приходи от железниците и пристанищата за бюджетната 1922/1923 г. една сума от 524.000.000 л. досегашните приходи само по железниците се развиват както следва:

Приходи от стоки:

През I и II тримесечие на финансата 1921/1922 г. съж постглиши 80.421.000 л.
През I и II тримесечие на финансата 1920/1921 г. съж постглиши 74.635.484 „
Постглиши през финансата 1921/1922 г. в повече 5.785.000 л.

Което при еднакви превозни такси дава едно увеличение на сточния трафик за 1921/1922 г. от 8%.

През октомврий, ноемврий, декемврий 1921 г. и януарий 1922 г. съж постглиши от стоки 72.757.000 л.

През октомврий, ноемврий, декемврий 1920 г. и януарий 1921 г. съж постглиши от стоки 45.155.000 „
Постглиши в повече през 1921/1922 г. 27.602.000 л.

Което дава увеличение от 60%.

От това увеличение 40% се дължат на увеличените с толкот от 1 октомврий 1921 г. сточни превозни цени — то се обяснява с това, че се увеличавали таксите за превоз на стоки — а остатъкът от 20% на увеличението в сточния трафик.

Следователно, сточния трафик се е увеличил през финансата 1921/1922 г. съж средно около 13% в сравнение с 1920/1921 г., въпреки увеличението в цените.

Приходи от пътници:

През април и май 1921 г. съж постглиши от пътници 25.788.800 л.

През април и май 1920 г. съж постглиши от пътници 17.206.000 „
Постглиши в повече през 1921 г. 8.582.000 л.

При същите превозни цени, което дава едно увеличение от 47% на пътническия трафик през тези месеци.

През юни, юли, август, септемврий, октомврий, ноемврий и декемврий 1921 г. и януари 1922 г. постглиши от пътници 127.161.668 л.

През юни, юли, август, септемврий, октомврий, ноемврий и декемврий 1920 г. и януари 1921 г. постглиши от пътници 86.264.020 „
Постглиши през 1921/1922 г. в повече 40.897.648 „

Което дава едно увеличение от 48%.

От това увеличение 30% се дължат на увеличените от 1 юни 1921 г. пътнически цени, а остатъкът от 18% — на увеличение пътническия трафик. Следователно, средно увеличение за 1921/1922 г. на пътническия трафик е от около 20%, въпреки увеличението на цените. Общия приход през октомврий, ноемврий и декемврий 1921 г. и януарий 1922 г. е 136.886.500 л. Тези месеци октомврий, който е доходен, и януарий, който е най-малдоходен, взети съж средно, за да се види в една част от годината какъв е приходът и да може по-точно да се разчита, че и през съответната част от следващата година може да се получи същия приход. И ако съдим по тези при сега действуващи цени, този приход би бил 410.660.000 л.

Като се има пред вид, че новите превозни цени, които ще влезат в сила вероятно от 1 април 1922 г., ще бъдат с едно средно увеличение от около 35% на сегашните такива, то вероятният приход за 1922/1923 г. ще бъде 554.310.000 л., без да се взема пред вид увеличението на трафика, което съгласно изчисленията на отгъждната страница е средно за пътници и стоки около 16%. Ако дойде за идната финансова година едно увеличение на трафика от 15%, то вероятният приход за бюджетната 1922/1923 г. ще стигнал сумата 650 милиона лева кръгло.

Освен тези таблици, г. г. народни представители, които ви прочетох, не считам за излишно да ги допълня с още известни теж цифрови данни за същества на чиновничеството по българските държавни железници. Требва да ви кажа предварително, че числеността на това чиновничество претърпя известни промени. В стремежа да намаляваме числото на чиновниците, което се явява като едно естествено последствие от възприетия принцип при създаването на закона за чиновниците — по-малко чиновници, по високи заплати . . .

Д. Коджейков (к): Просешки заплати.

Министър Х. Т. Манолов: . . . в този стремеж да намаляваме чиновниците, което нещо теже е продуктувано от това, че ние, българското правителство и Парламента, не сме единствения фактор, който може да определя размера на държавния бюджет, а има друг един фактор над нас,

правителството и над вас, Народното събрание, именно Репарационната комисия, която всеки момент може да каже своето вето, на всеко едно правителствено финансово мероприятие; тези, значи, две съображения: принципа, легнал в закона за уреждане положението на чиновниците и Репарационната комисия, която има право на вето, както ви казах, на всеко едно финансово мероприятие на правителството и на Парламента, наложиха едно намаление на числото на чиновниците.

Тези сведения, които ще ви прочета, се състоят от четири графи. Първата съдържа числото на чиновниците по категория през 1921/1922 г., т. е. от текущото финансово бюджетно управление; втората графа съдържа числото на исканите чиновници по категория за 1922/1923 г., третата графа съдържа предвиденото число на чиновниците по същата Дирекция на железниците в съгласие с министъра на финансите и четвъртата графа съдържа числото на чиновниците такова, каквото то е поместено в бюджета, тъй както той е претърпел известни съжатия в бюджетарната комисия за идната бюджетна година от 1 април 1922 г.

Според тази таблица ние имаме:

№ по ред	Наименование на службите	1921/1922 г.	Искано за 1922/1923 г.	Предвидено 1922/1923 г.	Дадено от бюджетната комисия		Намаление с	Увеличение с
					1922/1923 г.	Намаление с		
1	Инженери	123	110	95	102	21	—	—
2	Лекари	19	22	22	22	—	—	3
3	Централно управление	504	488	402	413	91	—	—
4	Машинисти	559	558	531	541	18	—	—
5	Огнища	585	574	519	534	51	—	—
6	Началници влакове	266	275	251	268	—	—	2
7	Кондуктори	224	220	208	220	4	—	—
8	Спирачи	1.293	1.272	1.171	1.252	41	—	—
9	Маневристи	128	132	116	128	—	—	—
10	Стрелочници	945	979	814	934	11	—	—
11	Преноносачи	462	548	360	415	47	—	—
12	Чиновници по движението и чиновници по влагалищата	1.041	1.061	867	965	76	—	—
13	Работници специалисти по ж. п. работилници и депа	2.632	2.674	2.615	2.615	17	—	—
14	Общи работници по ж. п. работилници и депа	1.305	1.224	1.047	1.047	258	—	—
15	Пикфори	87	85	84	84	3	—	—
16	Старши работници по поддръжането	382	398	361	381	1	—	—
17	Същи работници по поддръжането	3.081	3.304	2.952	2.952	129	—	—
18	Майстори занаятчии и специалисти	429	514	447	447	—	18	—
19	Кантонери	746	718	757	767	—	21	—
20	Външна служба (разни)	2.739	2.568	2.294	2.527	212	—	—
	Всичко . .	17.550	17.731	15.913	16.614	980	44	—

Това съм, г-да, данните, които сметнах за нужно да ви дам за сведение, когато ще се започнат дебатите по бюджетопроекта на министерството. Самото намаление казах ви с какво се оправдава: нуждата на държавата да прави повечко икономии и необходимостта пък да се подобри малко положението на чиновничеството, което остава на служба, за сметка на това, че ще се закрие една част от местата на тия, които ще се уволнят.

Това съм думите, които исках да ви кажа като встъпление, като си запазвам, разбира се, правото по-нататък да говоря повече, когато му дойде времето, по бюджета на министерството, на което аз имам честта да бъда шеф.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата народния представител г. Никола Пенев.

Н. Пенев (к): (От трибуната) Г. г. народни представители! Винаги, когато е ставало дума от това място за чиновниците, отговаряло ни се е от тази страна, че днес железниците съм несравнено по-добре, отколкото това е било в миналото; кражбите съм премахнати, всичките „хайзази“, съм уволнени, има в това отношение известно старение да се подобри положението изобщо на железниците,

една дума настоява се на това, че в миналото железниците съм били лошо обзаведени, лошо поставени, а днес се тури начало па техното обновление и в това отношение съм били постигнати значителни резултати. Е добре, г. г. народни представители, ще треба да се знае едно нещо — че по железниците може да има едно по-добро положение, отколкото е било то в миналото, че тия железници могат да се поставят на една по-добра основа, само в случай ако персонала по тия железници е увеличен, защото при техническото положение на нашите железници, такива, каквито те съм днес, персонала ще треба да бъде увеличен, за да имате една по-смислена работа, за да имате една по-целесъобразна работа, от друга страна да имате един отворен персонал, който по-добре ще ви служи. Вие ще трябва да увеличите заплатите на този персонал, за да не има корупция в железниците, за да бъде спокоен този персонал при вършеие на своята работа, за да може той освободен от грижите за утрешния ден, да се предаде на днешната си работа. По-нататък ще трябва, експлоатацията върху този персонал, тъй чрезмерна, да бъде намалена. Г. министъра сега прочете едни много хубави цифри; той се похвали, че идущата година, значи сега настъпващата бюджетна година, железниците ще дадат един приход от близо 600 miliona лева, даже и 50 miliona отгоре. Е добре, ще трябва да се знае, че тия 650 miliona лева, които ще се получат сега приход от железниците, ще бъдат за сметка и на гърба на персонала едно, и за сметка на увеличението скъпостията в нашия живот, защото ония високи такси, които съм предвидени сега по железниците, впоследствие ще паднат върху консоматорите, върху широките трудащи се маси. Е добре, значи от тези такси по железниците и от обирането на широките работни маси по пътя на косвените данъци, една част от които съм увеличението таксите по железниците, ще се съберат тези 650 miliona лева. При това положение не си правете илюзии, когато ще намалявате персонала, когато ще намалявате заплати, когато ще оставяте технически нашите железници на туй положение, в каквото съм били преди 34 години, не се надевайте, че ще имате една уредба на железниците и едно стабилизиране изобщо на изпълнението на железопътно стопанство.

Аз нема да приказвам голи приказки, защото те въвеждат да убедят некого; аз ще си послужа с езика на цифрите и съм длъжен да заяви предварително, че всичките цифри, които имам, съм официални. Да видим най-напред какво е намалението на персонала. Според бюджетного-проекта, такъв, каквото и се представи на първо четене, се представяше напр. следната картина: имаме през 1921/1922 г. общо по железниците и пристанищата 17.991 човека, а през 1922/1923 г. — 17.240; значи с едно намаление — като се прави сравнение между тазгодишния и минувато-годишния бюджети — от 751 души. Значи, на глед не е голямо намалението по железниците. Обаче, като се има пред вид, че пристанищната служба в тазгодишния бюджет е увеличена, създават се нови отделения, създава се жандармерийска служба и т. н., като се изключи това увеличение и се вземе пред вид само които съм железничари, че излезе, че докато през 1921/1922 г. общо по железниците е имало един персонал от 17.499 души, то според бюджетного-проекта, тъй, както, казвам, ни се представи на първо четене, имаме един персонал от 15.865 души, или излиза едно намаление от 1.634 души.

(Председателското място заема подпредседателя К. Малев)

Обаче, когато се изтъкнаха в бюджетарната комисия зачестилите катастрофи по железниците, че положението по железниците е във върде скандално, че във върде скандално е намалението на персонала, че във върде скандално е икономите, управляющите беха принудени щат не щат да се постреснат и требаше от немай къде да направят едно увеличение на персонала. Но във вски случаи ние имаме и днес следното положение: докато през 1921/1922 г. имаме 17.499 души персонал, сега, според тези нови допълнения, които ви прочете г. министъра, ние ще имаме по железниците един персонал от 16.550 души, или едно намаление по железниците от 949 души. Това намаление — вземам по-важните служби — разпределено по служби, е следното: стрелочници от 945 души в 1921/1922 г., сега съм останали 934 души, т. е. едно намаление от 11 души сравнително миналата година; спирачи от 1.293, намалени съм на 1.252 — едно намаление от 41 человека; машинисти от 559, намалени съм на 531 — едно намаление от 28 души; отгирни от 585, намалени съм на 519 — едно намаление от 66 души; чинов-

ници по движението от 1.041, намалени съм на 965 — едно намаление от 76 души; преносвачи от 462, намалени съм на 415 — едно намаление от 47 души; общи работници в работилниците от 1.305, намалени съм на 1.047 — едно намаление от 258 души; общи работници по поддържане четите, които поддържат пътищата, от 3.081, намалени съм на 2.952 — едно намаление от 129 души.

Е добре, чита се: достатъчен ли е бил персонала през миналата година, за да може да се направи заключение, че той е бил достатъчен, че той е бил даже пред достатъчен и че следователно би могло сега, през настоящите години, да се съкрати, за да се направят тия съркащения? Аз вземам един елементарен пример, вземам, тъй да се каже, най-неквалифицираната служба по железниците — преносвачи, които може произволно да се увеличават или намаляват, тъй като, казва се, че тая работа по железниците е твърде простичка. Е добре, само в Горноореховската гара съм се събрали по некой път по 68 вагона омнибуси, значи вагони натоварени с различни пратки, и съм стоели неразтворени по липса на преносвачи. Вие не правите ли тая сметка какво ви това струва? Собствено вие правите следната: съжли сте на триците, евтини сте на брашното — правите икономии от преносвачите, за да ви стоят 68 вагона в бездействие. Сметнете от депубликите, които плащате на тия вагони, вие ще платите сума и сумата пъти труда на тия преносвачи. Значи една такава нагледницикът службичка ви е дала такива именно големи депублики на вагоните.

Сега в бюджетарната комисия се прие, че в бъдеще за всички ония пратки, които минават по железниците, ще се събира от търговците хамалие и вследствие на туй, казвате, че се увеличи числото на преносвачите т. е. от това, хамалие ще се плаща бъдещите преносвачи, които ще се назначават. Хамалието също така не е нищо друго освен един косвен данък, който в последна сметка ще падне пак върху гърба на онези широки маси, които ще проконсомират ония продукти, които търговците ще превозват, то ще се плаща пак от широките народни маси. Но то също така не е от естество да подобри положението по железниците. Може-би ще си позволите „лукса“ да плащате от хамалието, понеже по този начин ще се събират грамадни суми: в миналото, след като се плащащ на преносвачите от това хамалие, се посрещаха и всечаждомски дружи разходи по железниците, от това хамалие може би ще дадете по-големи заплати, отколкото съм ония, които съм по бюджета, но това ще докара недоволство в ония, които по бюджета ще получават по-малки заплати от онези, които ще получават заплатите си от хамалието. Във вски случаи това ново хамалие не е от естество да подобри положението на тая малка маса дребни служащи.

Поради съкращението днес имаме следното положение: в станции, които съм в големи напагорнища, които имат една неспирна депоночна служба, които съм във върде опасни за движението, които би требвало да имат един достатъчен персонал, който да работи съобразно трудността на пътя, съобразно трудността на тия станции, съобразно трудността на службата в тия опасни станции, който да работи нормално, да не се преуморява, вие имате първоначално в бюджетопроекта едно нечувано досега намаление. Напр. в станции, като Захарната фабрика, като Горна-Баня, като Владая, Драгичево, където се превозват въглища, където има по 14 цифта влакове, вие имахте следното положение: оставен един началник, един чиновник, един ученик и двама стрелочници. Само пред преспективата, че в бъдеще тези станции ще се обширят по този начин на едни станции на постоянно катастрофи, требащо да се увеличи от немай къде техния персонал и бюджетарната комисия беше толкова „щедра“, че остави тези станции с един началник, двама чиновника, един ученик и четирима стрелочника. Като се вземе пред вид, че началникът има работа по отчитане на станциите, често да завежда влагалищната служба, че той дежури същевременно преди обед, като се има пред вид, че ученика, неизпитан, не може да се остави на самостоятелно дежурство и не може да му се довери една отговорна работа, че той по-скоро работи на апарат, то ще останат за дежурство и за по-свестна работа в тези станции само двама чиновника при тази колосална работа. Но има още по-лошо положение: станции по балканската линия, като Змейово, като Поповци даже, които съм пред едно страшно нападодлице, оставили сте ги с по един началник, един чиновник и двама стрелочници. Като се има пред вид, че началникът има своя работа в станциите по отчитане, водене на всичките ѝ сметки, този

човек ще трябва да дежури същевременно по 24 часа със своя чиновник. А едно 24-часово дежурство не е нищо друго, освен залог за съживяване на този персонал, за изтощение на този персонал и залог за бъдещи катастрофи в тези станции. Вие имате даже още по-лошо положение при станциите по дековилките. Ще ми кажете, че там движението е слабо. Но вие имате станции като Бобошево, Крива-ливада, Свети-врач, Бобов-дол и пр. и пр., оставени само с по един началник и един стрелочник на вечно дежурство, защото те не могат да мръжнат, защото всеки момент може да ги викаят по апарат — може да има специален влак и т. н. и, ако не се отзоват, може да ги теглят под съд. Ще кажете, че като замине влака, той е свободен. Не, той не е свободен. Ако искате да се изпълняват правилниците по нашите железници, той ще трябва да бъде на своята гара и на всеко повикване да се отзовава. Тези станции вие ги оставяте с един началник и един стрелочник на вечно дежурство, без да могат те да го изпълнят и те без да искат създават свои „престреления“, а може-би и катастрофи, за които ще ги теглите под угловна отговорност.

По железниците изобщо е възможно едно намаление на персонала, но то е възможно в железници, които съз технически усъвършенствани. Вие можете да съкратите, напр., стрелочниците, но можете да ги съкратите в една гара, където стрелките съз със централно управление, там, където един стрелочник от една централна будка може да управлява двата крайща на стрелките, и по този начин нема нужда за два влака, които ще привят кръстосване, да изпращате на двата края стрелочници. Един чиновник и един стрелочник в станция съз централно управление на стрелките и предпазителните сигнали ще могат да управляват семофорите и всичките предпазителни сигнали в и вън от гарата. Но у нас подобно нещо нема. Нашите железници в техническо отношение съз на същото дедеже на кое то беша и преди 34 години при своето основаване. Ни едно значително подобре в тези железници нема. Некои съз наклони да обвинят този или оногоз, но преди всичко ще трябва да се обвинява онази политика на онези партии, които по-рано съз управлявали нашата страна, които и сега управляват чрез вас, които изобщо тъждре неохотно съз давали средства за техническото подобре на нашите железници, за подобре положението на персонала, сметайки, че железниците съз най-добре уредени, когато по-малко персонал има, а повече работа се върши и по-големи суми от експлоатацията на персонала се скубят. И благодарение на тая политика на всички партии, включително и вас, „земеделците“, които сте управлявали и управлявате, благодарение на това ваше скъперничество за сметка на персонала, нашите железници съз на туй дедеже, на каквото съз били и при своето построяване.

Д-р К. Консулов (з): Ти ни похвали.

Н. Пенев (к): Ти мълчи там. Ти най-малко имаш право да приказваш за железниците, защото не разбириш даже и своята собственна специалност, а камо ли и службата по железниците.

Д-р К. Консулов (з): Аз ги разбирам толкова, колкото ги разбирам и ти. Достатъчно е, че признаваш, че при-вим икономии.

Н. Пенев (к): Ще видим докъде ще закарате железниците съз своите икономии за сметка на персонала. Даже у нас имате следното положение. Докато всички администрации след войната в страни, които пострадаха тъждре много от войната — вземете Германия, вземете Австрия, на която подвижния железнодържавен материал беше обран от чехи, от хървати, от сърби или от унгарци — бързат да възстановят своята железница и да ги докарат до онай техническо положение, в каквото беша преди преди войната и във войната, ини у нас не можем нищо да възстановим. Вземам един най-очевиден пример: ини не можем да възстановим даже нашата Хардиева спирочка, една спирочка, които да се управлява направо от машиниста, и сме принудени да караем пътищните влакове, на които даваме, според състоянието им, нашите пътища, доста чувствителни бързици, с ръчна спирочка, без да се загрижим, без да сме дали ни сантим за привеждане в действие нашата прости Хардиева спирочка, с която си служехме преди войните. И, напр., вие сте свидетели на Телищката катастрофа, по която г. министъра е готов да обвини този или оногоз. Е добре, аз

ви казвам, че тази катастрофа щеше да бъде избегната, ако машинистът имаше в своята ръка Хардиевата спирочка, ако можеше да бъде господар на спиркането на влака. Машинистът е длъжен по силата на разписанието да поддържа една бързина по пътя, даже и близо до гарата, и той не е виновен, ако неговите сигнали не съз били изпълнени и бързината на влака не е била намалена. Не съз виновни и никакви спирачи изобщо, защото с ръчната спирочка се действува бавно, тя же е пригодна за пътищни влак. Аз по-после ще ви кажа какво е положението на превозната служба. Ти, казвам, не е виновен онзи спирач, който без всякаква почивка или без достатъчна почивка се е качил на един влак, за да обслужва тия влак, но за да не чуе и да нема възможност навреме да изпълни сигнали на машиниста.

Какво е положението в другите администрации съз вижда от следния факт. По нашите железници нема даже едно светлинно осветление, даже се правят икономии и за осветлението и вие ще видите маса станции неосветлени. Къде отива газта, която вали дружбашки пътищни станции крадат, то ако поискате, по-нататък могат да се поиспрати и на този факт. Но във всеки случай имате следното положение: докато всички станции на запад в големото си число се осветяват от електрическа енергия, от електрическа светлина и голема част от техните технически приспособления се докарват в движение чрез електрическа енергия, у нас даже, както ви казах, едно светлинно газово осветление нема. В Швейцария, напр. имате следното положение: от 732 станции — 432 съз съз централно управление на стрелките; от 732 станции 682 съз снабдени с електрическа енергия за осветление и за двигателна сила. Обаче у нас, както ви казах, нашите железници стоят на същото си положение, на което беша и през 1888 г., при едно построяване.

С колко персонал — едно по-интересене сравнение — една дадена работа се върши у нас и другите страни? През 1914 г. съз извършили 186 милиона ос километри у нас, с един персонал от 56 души на 1 милион ос километра; през 1920/1921 г. съз пропътували по нашите железници 298 милиона ос километри, с един персонал от 60 души на 1 милион ос километри; през 1921/1922 г., докато ос километрите от 290 се качват на 320, персоналът от 60 пада на 54; през 1922/1923 г. приблизително по нашите линии ще се направят 350 милиона ос километри, а при съкращението, които сега стават, персонала ще 54 ще падне на около 48 души на 1 милион ос километра. Вие виждате как работата се увеличава и как числото на персонала постепенно пада. В странство, както ви казах, при несъмнено по-добре развити технически железнодържавни линии, където могат да си позволят, ако вървеха по нашата логика, лукса да съкращават персонала, вие виждате една тенденция за увеличението на персонала. Вие имате, г-да, следното положение: на 1 милион ос километри през 1919 г. в Швейцария се е паднал 56 души персонал, в Прусия 55 души, в Бавария 54 души, Вюртенберг 63, в Саксония 80, във Франция 63 души. Значи станали с едно увеличение на персонала през 1919 г., сравнително 1918 г. в Швейцария близо с 13%, Саксония — 18%, Франция — 30%, Бавария — 34%, Вюртенберг 35%, а в България за същото време персонала пада с 10%, близо 11%. Аз ви казах последствията от това: имате уморен персонал и вследствие на туй и последиците съз тъждре лоша. Само поради недостатъчен персонал, персонал, който е бил принуден вследствие на умората да почива и да не се явява на служба, вие имате само в Софийското депо на 27 февруари и неявли се на работа, вследствие на преумора, вследствие на недостатъчни почивки, вследствие на туй, че този персонал не е искал да се явява на работа, за да не върши катастрофи, имате неявли се на работа 6 машинисти и 8 огнища. През той ден съз за-късели по тази причина около 11 влака. На 23 февруари не съз се явили 3 машинисти и 5 огнища; на 26 февруари — 4 машинисти и 15 огнища. В той ден съз се забавили около 4 влака по тази причина. На 28 февруари не съз се явили 5 огнища. Поради недостатъчността изобщо на подвижния материал и по гореизложените причини, вие сте имали — да вземем само 2 дни — на 17 февруари влак 360 и 362 съз заминали с 20 минути закъснение, влак 366 е закъснел с 96 минути, влак 408 — съз 120 минути; на 18 февруари имате влак 402 закъснел съз 16 минути, влак 374 — с 30 минути, влак 416 — съз 107 минути, влак 362 — съз 160 минути и т. н. Като се вземе, туй да се каже, най-бедната цифра на най-недостатъчния персонал, според пресметането спремо тия пропътувани ос километра, които ви прочетох по-рано, необходим е —

според най-икономичното пресметане — за нашите железници един персонал от 21.000 души. А срещу туй имате, както ви казах, един персонал, според новото увеличение на бюджетарната комисия, от 16.550 души.

Какво е било увеличението на работата изобщо по нашата железопътна мрежа? За да имаме една предпоставка за туй, каква колосална работа е легнала върху този и тий намален персонал, ще прочета следните цифри: през 1914 г. ние сме имали 220 спирки и гарси; през 1919 г. числото на спирките и гарите се качва на 329; през 1920/1921 г. числото се качва на 350; през 1921/1922 г. се качва на 363 спирки и гарси. През 1914 г. съм превозени 570.317 пътници, през 1919/1920 г. — 359.832, през 1920/1921 г. — 526.512, а през 1921/1922 г. съм превозени 846.036 пътници. Допълнителни билети: през 1920/1921 г. съм издадени 5.422; през 1921/1922 г. — 12.516. Календарни разлики: през 1920/1921 г. съм издадени 51.942; през 1921/1922 г. съм издадени вече 86.388. Превозени съм пътници през 1914 г. 4.184.651; през 1920/1921 г. съм превозени вече 8.465.406.

Министър Х. Т. Манолов: Може-би имате грешка в тая цифра, г. Пенев. По моите официални сведения съм отбележани по-малко пътници — около 6 miliona.

Н. Пенев (к): Може. — През една станция съм минали средно пътници през 1914 г. 394; през 1919/1920 г. съм преминали 515; през 1921/1922 г. около 700 пътника приблизително. Такава колосална е била работата в станциите.

По поддържането, вие знаете, чо време на войната се направи твърде малко поради липса на материали и т. ч. за заздравяването на нашите железопътни линии: имаше търверси, изобщо ред причини имаше, за да не могат тези железопътни линии да се постигнат на нужната висота. След войните би требаля тази служба да бъде усилена, с оглед да бъде този път задразен. Вие имате случаи на дерайлиране на пътници възложени даже, вследствие на разширение на линиите. Тази работа можеше да бъде избегната, ако имаше едно съответно увеличение на персонала по поддържането, ако изобщо се направише всичко възможно за заздравяването на този железопътен път. Напротив, в поддържането се правеха икономии, от една страна, и от друга страна, понеже персонала по поддържането беше непосредствено до всичките села, до вас, и вие бяхте най-ближки до него, вие, за сметка на поддържането, върхехте най-широки и най-безогледни, да не казвам, най-бездържани, партизанчици. Почти целият персонал в това поддържане, който е стоял с години и добил известна опитност, вие го сменяхте, поставихте същесем неопитни хора, вие поставихте в това поддържане хора, които предварително требвало да ви дадат декларации, че съм земеделци, за да и поставите на една подобна отговорна работа. И заради туй, макар че давате мяса средствя за търверси, все пак сте свидетели на това положение — не искам да се позовавам на официалните данни — че сравнително 1919 г. твърде малко сте направили по отношение заздравяването на железопътния път.

Тракцията — туй, който е гръбнака на железопътната служба. Е добре, вие в този момент имате туй положение, което беше и подир войните. Ако отидете зад работилницата в София, ще видите една гора от локомотивни куманици на локомотиви, които съм излезли вън от строя. Кога ще се поправят? Господ знае. Е добре, тия 200—250 локомотиви си стоят в туй окайно положение. Вие имате в Илиенци, Надежда и във всички големи гарси, дето има по-свободни линии, задржани съм тия линии с негодни, с разрушени вагони. Те стоят и днес на същото си положение. Вие имате даже следните факти и чети вагони от чужди администрации, на които се плаща наем, ти имати стоят неизползвани, вследствие на туй, че не могат да се поправят. Вие имате туй положение, заради това, защото правите чрезмерни икономии в това отделение. Вие и там партизанствувате, и там не давате доста тежки надежди и то тая причина имате едно намаление на персонала по железопътните работилници и бегане на всички ония персонал, който може да намери от вън по-добра заплата, по-добро заплащане на своя труд, бега той от железопътните работилници, и вие имате там, особено в дена много важни, оставен неонитет персонал и с ремонт, не може да се настомгне.

За да видите какво е увеличението на работата на онзи тракционен персонал, който пътува — машинисти и огниари — само поради една причина, поради лошотата на въглищата, аз ще ви приведа неколко цифри. Вие твърде много се хвалите, когато стапе въпрос за мината

„Перник“, и твърде много приказвате, че настапа на там едно големо „производство“. Е добре, мината „Перник“ произвежда твърде много, обаче аз неколко пъти съм ви го заявявал, че ви го заявя и сега, че мината собствено не товари въглища, а товари всичко каквото и се изпречи пред нея черно, но — камък ли ще бъде, земя ли ще бъде, черно ли е, патовават го па загоните. Ама че то не е въглища, че то е пръст, че то е камък, че то обременява само с превозване железопътните, вие пет пари не давате за тая работа. И аз съм благодарен, че г. министър на железопътните признава това нещо и некои от вашите народни представители също го признават. Вие сте свидетели на това положение, което вчера г. Стоян Радев каза: „Увеличихме премиите, да се товарят тие въглища, но камък“ и т. н. Да, това положение е същото, каквото правеше един луд господар по време на войната, поставен за командант на мината. За да се поклонвали пред главнокомандуващия, че вади твърде много въглища, товаряни всевъзможен боклук и този боклук ние бяхме принудени по липса на въглища да го разкарваме от „Перник“ в Драма, при онай липса и на вагони тогава, за да закараме там нещакви си камък или пръст, които стоваряхме около депото. Същото положение е и днеска. Вие имате, напр., следното положение — да го илюстрирам по-добре. До Плевен и обратно по-рано локомотив тип „900“ съм харчали 12 тона въглища, а сега се харчат 18 тона поради негодността на въглищата; локомотиви тип „800“ съм харчали 9 тона, а сега харчат 16 тона. До Сарамбей и обратно локомотиви тип „900“ съм харчали по-рано 7 тона, а сега харчат 11 тона; локомотиви тип „800“ по-рано съм харчали 6 тона, а сега харчат 10 тона и т. н. Само заради тази служба, собственно поради негодността на въглищата, вие видите, какво колосално увеличение става на работата на локомотивния персонал.

Д-р Н. Сакаров (к): Значи от 50 на 100% повече въглища.

Н. Ковачев (з): Това съм тия машини, които стачкуваха.

Н. Пенев (к): Ще дойда за стачките по-нататък, потрай, не приказвай глупости.

Какво е положението във железопътната работилница? Аз слушам, че се казва следното нещо: и там за здравихме работата. Ние даже имаме, особено след като въвдохме премиите, едно засилване на производството, и ни се нахвъждат следните цифри: преди, казва, ние имахме $4\frac{1}{2}$ локомотиви месечно производство, а сега имаме 6; преди, казва, имахме 350 вагони производство, а сега имаме 430. Прекрасно. Обаче факта си е този: вие имате, вследствие на туй процентово възнатраждение в работилниците, един прибързан ремонт, вие имате едно стремление да се изскара, да се изхвърли машината, да излезе от работилницата; но какъв ще бъде нейния ремонт, е друг въпрос. Вие можете по тоя начин да увеличите производството, обаче машината с този ремонт, който вие сега присъаждате, при туй процентово възнатраждение, пътува много по-малко, откомюто, когато се върши един ремонт спокойно и обмислено.

С. Манов (к): Качеството на работата, значи, е влошено.

Н. Пенев (к): И особено качеството на работата, както се изрази моя другар Манов, е по-лошо. И не може другаче да бъде. Но този начин, вие имате едно изтощаване на работилниците и, вследствие на туй, едно влошаване на качеството на работата. Вие имате, напр., следното положение: доколо през есента на 1920 г. се изкарваха месечно около $5\frac{1}{2}$ локомотиви, през пролетта на 1921 г. производството е съмня във 6 локомотива. През втората половина на 1921 г. производството се качва на $6\frac{1}{2}$ локомотиви месечно, а за януарий и февруари 1922 г. производството спада вече на $4\frac{1}{2}$ локомотиви. Има случаи даже, изкарани локомотиви от работилницата, че трябва да се върнат, както съм се и връщали обратно сега, по-уди негодност на ремонта им. Ще ми разправяте, че е виноват персонала. Толкова може да работи той, при външните заплати и при изтощението на кое се подложен.

К. Ковачев (з): Твой го учите вие.

Н. Пенев (к): Това правите вие. Това е вашата политика и вие, въпреки всички ваши напомняния, въпреки

всички ваши мероприятия, имате, напр., по отношение локомотивния парк следното положение: докато на 15 август 1920 г. Софийското железопътно депо е имало готови изправни машини, които съм могли веднага да заминат на път, 45 локомотива, на 10 октомври с. г., Софийското депо разполага вече с един парк от едни машини, изправни за този ден, на брой 35; на 20 с. м. това число спада на 33; на 23 март 1921 г., Софийското депо е разполагало с 34 изправни локомотиви; на 11 ноември миналата 1921 г., Софийското депо е имало 31 изправни локомотива; на 1 януари т. г. — 33 локомотива; на 23 януари — 36 локомотива; на 11 февруари 28 локомотиви; на 21 февруари те падат на 33 локомотива; т. е. средно за трите месеца от края на ноември до края на февруари вие имате едно средно производство на изправни локомотиви в Софийското железопътно депо, което се е движило на около 33 локомотива. Вие имахте това положение през 1920 г., това положение го имате и днес, през 1922 г. Но вие треба да имате пред вид и друго едно нещо: че когато аз ви цитирал тези последни цифри, нашата железопътна администрация е разполагала вече и с 25 нови локомотиви. Значи, ако не беха тези 25 нови локомотиви, вие щехте да имате едно несравнено по-добро положение. С какво си обяснявате вие туй? Вие имате нови машини достатъчно, хвалите се, че „увеличавате производството“, а вместо това имате едно спадане, едно влошаване на вашия локомотивен парк.

К. Ковачев (з): Това се дължи на недобросъвестността на работниците и на техните учители.

Н. Пенев (к): Аз ще дойда по-нататъжно, кое изобщо насрчава тази „недобросъвестност“.

К. Ковачев (з): Когато ви ужили нещо, тогава скочате.

Д-р К. Консулов (з): Премахнете работническата дискриминация в железниците.

Н. Пенев (к): Чакайте малко. В Софийската железопътна работилница средното дневно производство на вагони се движки между 7 и 9 вагона. Вие ми разправяте, че причината на туй е корумпирането изобщо на работниците във Железнопътната работилница. Е добре; аз ви казвам: най-малкото числото на тези работници, слъбите технически усъвършенствания на тази служба, благодарение на теснотата, благодарение на вашата скж-пътя, на недостатъчната заплата и бегащето на персонала, изтощаването на този персонал докарва това влошаване. Вие имате напр., следната официална телеграма, — за да ви отворя още очите — която ясно говори за това какво е положението на персонала; напр., в Дупница. Областният инженер, телеграфира до тракционното отделение: (Чете) „Котляра в депо Дупница от четири дни работи депонционно и ще се източи. Затова моля бързо изпращане на определен котляр; иначе, е рисковано спиранието на движението, по немане такъв за поправката на локомотивите“.

Некой от комунистите: (Към К. Ковачев) Е, чу ли съга?

Н. Пенев (к): Когато вие имате туй положение, единият котляр дължи работи четири депонционни под ред, как ще искате от него съвестна работа? Не обвинявали ли това вие и вашия партизанстване с това ведомство по железниците?

К. Ковачев (з): Тази телеграма за вас ли е?

Ю. Пенев (к): Не, за вашите дебели очи с! Да видим какво е положението на превозния персонал — тези, които обслужват влаковете във време на движение: спирачи, кондуктори, началици-влакове. Е добре, вземам превозната служба в София. В София има 75 бригади тъждре недостатъчни, защото имаме случаи началици-влак, след като е пътувал 175 или 200 км., с една почивка само от 2—3 часа, е принуден на нова сметка да се качи на влака и да пътува. Вие имате такива случаи: прашате бригада в Цариград с редовен влак, по времето да почине там, той ще трябва да ходи до Сливница, ще трябва да ходи до Драгоман. Да обслужва специални влакове. Вие имате, напр., следния случай: в София ежедневно се назначават 20 спирачи за резерва денем и други 20 нощем; значи, 40 души на 24 часа. Не е имало досега случаи тези хора да не отпаднат, да не замин-

нат на път, поради туй, че персоналът от спирачи, поради преумора, не може да се яви на работа, а иже влака трябва да замине. Вие имате случаи, че на влакове, които могат да вземат товар до нормата на машината, не се дава този товар до нормата, защото нема спирачи да обслужват този влак. Значи, върхите една необмислена икономия. Изобщо ред подобни случаи има. Това е то положението по превозната служба и няма нищо чудно в това, че тук едни неотморен персонал, особено при една нощна работа, не може да бъде твой внимателен, както би требовало да бъде. Е добре, последствията от туй аз виждах: твой намален персонал и твой увеличен работата, твой преуморен персонал не може да докара нищо друго освен катастрофи. През 1914 г. имаме дерайлиране и сблъсквания 147 случаи; през 1919/1920 г. имаме вече 233 катастрофи; през 1920 г. имаме 269 катастрофи. Виждате как се увеличават тези катастрофи. Повреди на локомотиви и вагони, вследствие на тези катастрофи, през 1919/1920 г. е имало 373 парчета, а през 1920 г. — 465 парчета. Виж Швейцария — вземам пример — един движение има по-голямо от нашето, е имало само 55 случаи на дерайлиране, на катастрофи изобщо.

К. Ковачев (з): Швейцарските железничари не съм като нашите да ги учат на шарлатания; вие повечето ги учите на нечестна работа.

Н. Пенев (к): Аз ще дойда по-нататъжно и до швейцарските железничари, а сега ви казвам следното нещо: докато нашия персонал го намаляват, швейцарските се увеличават. Аз по-нататъжно ще ви кажа, че докато вие намалявате заплатата на нашите железничари, и швейцарските се увеличават, и ще ви кажа в какви размери се увеличава. Е добре, железниците, управлявани от швейцарците, които не съм късогледи, които управляват по-добре, отколкото вие знаете да управлявате, които не правят икономия за сметка на персонала, които не правят изобщо глупави съкращения на персонала, имат тоя резултат — по-малко катастрофи, а железниците, които се управляват твой, както вие ги управлявате, вие ще имате този резултат, който ви го казвам аз — повече катастрофи.

Некой от земеделците: Защо ние да ги управляваме? Управляват ги тези, които съм ордия на вашата демагогия.

Н. Пенев (к): Давотии разправяш. Какви грижи имате вие за персонала изобщо? Вземам, напр., медицинската служба. Вижчера аз бях зрител в бюджетната комисия, как вашето болшинство за тази служба, твой неообходима, медицината в железниците, където има маса случаи — аз имам тук тези сведения и не исках да ви цитирал колко е голем процента на стомашните заболявания, колко е голем процента на белодробните заболявания, колко е голем процента на нараняванията и т. н. — за тази служба, казвам, твой необходима за персонала, аз бях свидетел, как виждама бюджетната комисия за най-дребния служащ, за един лаборант, за един фелдшер, за един лекар се прави такава една опозиция, като че ли въпроса се касаеше кой знае за каква голема икономия за нашата страна. Вие имате случаи, когато рецепти със отказвали на персонала, поради туй, че нема нужните лекарства в аптеката. Вие имате изобщо ред други случаи от подобно естество. Тогава, когато самата железопътна администрация настояваща за един увеличение на лекарите, в бюджетната комисия се казва: защо е на железничарите тук в салтанат? Когато вие намалявате тази медицинска служба, когато даже не давате една елементарна помощ на този персонал, много естествено е, че е право когато се казва, че тъждре малко грижи се употребяват за този персонал. Вземам друг пример: помощната, резервните стапи, в които иднува персонала, след като е пътувал тъждре дълго време, след като се е преуморил. Всички тези резервни стапи, особено за превозния и тракционен персонал, със сведения твой да се каже, до един мизерия. За да не бъда голословен, ще ви кажа, напр., за мобиите и за креватите за тези резервни стапи вие искате само 300.000 л., тогава, когато иднува сламеници, идно чаршафи, идно препирания, идно нищо немат тия стапи. Изобщо резервните стапи, дето иднува персонала, със сведения до един положение да бъдат един извор на мизерии, един извор на зарази и т. н. Това е положението.

Формено облекло, или изобщо облекло на персонала, не се дава никак редовно. Аз оставям настрани туй, което правят другите администрации. Зимно време на своя

персонал, особено на своя превозен персонал, спирачи и т. н., които съм изложени тъждре често на простудявания, вследствие на туй, че съм на открыти спирачки, или пък съм на спирачки неотомлени, хората им дават кожуси, дават им валинки, изобщо дават им всичката възможност, за да не простишат и т. н. За железничарския персонал у нас нико подобно нема.

Е добре, намалявате персонала, а увеличавате работата. Какво зампращате срещу туй на персонала? Да видим и тази работа. През 1914 г. средната годишна заплата в нашата администрация е била 1.343 л., т. е. средната надница е била 3.68 л. През 1920/1921 г. средната годишна заплата е била 8.832 л., или средната надница е била 23 л. Обърнете това в продуцти и ще имате: докато с 3.68 л. през 1914 г. е могло да се купят 5 хлеба и 2 кг. месо, днес с 23 л. може да се купи само един хлеб и 750 гр. месо. Това е фактическа заплата, която се дава днес на персонала. Докато заплатата на персонала от 1914 г. се е увеличила около седем пъти, през това същото време животът е поскъпнал 33 пъти. След прокарването на този нов щат, който се прие, и след като се промарват вашите съкращение на заплатите, изобщо на държавните служби, вие ще имате следното положение: на един служащ от V категория с 15-годишна служба, със четири деца, който сега получава 924 л., а от 1 април, според вашия щат, и според туй, който се предвижда в закона за бюджета, ще получава 804 л.; т. е. едно намаление от 120 л., наместо увеличение. Тогава, когато животът има тенденция да поскъпва, когато живота, както казах, днес е 33 пъти по-скъп, отколкото през 1914 г., вие му давате една заплата сравнително миналата му заплата, със 120 л. по-малко. По-нататък. Вие имате, напр., един огњар от V категория, 7 клас, без деца, който сега получава 868 л., а от 1 април ще получава 798 л.; значи, минус 70 л.; един чиновник от движението със четири деца, IV категория, 4 клас, сега получава 1.470 л., а в бъдеще ще получава 1.176 л.; минус 294 л. Началник на гаря ще получава с 293 л. по-малко, машинист с 328 л. по-малко, майстор-специалист с 386 л. по-малко и т. н. Единствени, на който повишавате заплатата, то е на вашия министър; от 6.300 л. месечно, заплатата му се качва на 7.620 л.; т. е. 1.320 л. повече.

Оттатък (Сочи земеделците) един господин казваше, че в Швейцария имало по-малко катастрофи, защото швейцарските железничари си гледали по-съвестно работата. Е добре, да видим защо си гледат по-съвестно работата. През 1914 г. един швейцарски железничар е получавал средно годишно 2.132 л., а един наши железничар през туй време е получавал 1.343 л.; през 1919 г. швейцарския железничар е получавал 4.792 швейцарски франка годишно, французкият е получавал 4.646 французки франка, а нашият получава 7.351 л.; т. е. докато французкия железничар е получавал една заплата равна, обкръжна в наши левове, на 32.390 л., нашият е получавал 7.351 л. През 1920 г. швейцарския железничар е получавал годишно 5.324 швейцарски франка, а нашият е получавал 8.382 л.; т. е. за тази година швейцарския железничар е получавал една заплата 19 пъти по-голяма, отколкото нашият железничар. При туй положение, естествено е, че швейцарския железничар ще си гледа работата.

Некой от земеделците: Ама вие сразявате България със Швейцария.

Н. Пенев (к): Вие искате един гладен стомах да ви върши работата ли? И такарай твой добитък гладен да оре, оре ли? Можеш да идиш с остана колкото цепи, нема да оре. Само когато го нахраниш, тогава ще оре. Е добре, имайтъ пред вид, че живота в Швейцария и Франция е несравнено по-евтин, отколкото у нас. Докато има тази заплата в Швейцария при онази евтина, вие тук имате мизерни заплати при тая наша скъпост. Но вие даже и тази заплата не му оставате.

Глубите по железниците днес съм докарали до тяхни колосални размери, каквито в миналото не съм познавал. Само за януари от персонала на Софийското железопътно депо съм събрани 8.869 л. губи. Имате, напр., следния курьозен случай: машиниста — даже цитирам му името — Захарий Ковчев получава 380 л. месечна заплата, глобили сте го с 320 л. — почти целата заплата сте му взели. Отгъра Д. Митов получава 290 л. месечно заплата, глобили сте го 252 л. И с грабъв персонал казва: „Ние се чудим, защо тия хора си хандят хартията да пишат всевъзможни заповеди, да ги печатат, за да събираат губи. Чисто и просто нека в месечната ведомост пишат, че се одържат,

например, 20% за пенсия, 12% за неизпълнени наложи и да ти избавят още към това и 50% за губи, та да се свърши историите“. До туй положение се смъжнали този персонал. Много естествено е, че този персонал, туй зле платен, туй ограничен, ще прибегне до пристигане. Туй, който е честен, туй, който се надева на своя труд, не иска да злоупотребява, искат да се бори, за да подобри по честен път положението си. Туй, който е неспособен, който е измет, ще намери случай по време на стачка да постъпи на работа и ще удари по лята на кражби, злоупотребления и подкупи, за да подобри своето положение, защото то не верва на своите сили: то тя винаги спасява си в една открига и честна борба. не мисли, че чрез нея може да подобри положението си. То мисли, че чрез кражби и корупция ще може да го подобри. Когато вие сте смъжнали до туй дердже заплатите на персонала, вие не се свелите насила да го караате да запиши облигации за народния заем. Вие не облагате там, където може да се облага, но облагате там, където съпротивлението е най-слабо, там, където можеш да одържиш от заплатите, без да може да се кръши. Ето туй е, който вие изобщо правите за този персонал.

Д-р Н. Сакаров (к): Насилствено одържате, а от друга страна издават заповед, с която благодарите за нажертвуващията.

Министър Х. Т. Манолов: Г. Сакаров! Дължа в момента да Ви отговоря. Мене ми се съмнава, че в Бургас на сина съм заставени железничарите да записват делове от народния заем. Назначил съм специално изследване по случау и на виновния не ще му постеля. Вероятно тази афера ще се свърши с една глоба, за която г. Пенев ще оплаква новопострадалия, че сме го глобили.

Н. Пенев (к): О, не; такъв „патрист“, който насила преви одръжки от заплатите на персонала, не го съжалявам.

Д-р Н. Сакаров (к): Нали има една заповед, напечата в две страници, за сума около два милиона кръгла, записана в облигации?

Министър Х. Т. Манолов: Това прави чеест на железничарите.

В. Мулетаров (к): Но това е насила.

Н. Пенев (к): Преди малко г. министърът отричаше, че има насила, а сега благодари, че два милиона съм брани насила!

Д-р Н. Максимов (к): От началиниците за подчинените не ми имат заповед?

Министър Х. Т. Манолов: Нема заповед, а апел до всички железничари.

Д-р Н. Максимов (к): Има заповед до всички железничари без изключение; даже в училищата заставиха децата от отделенията да купуват облигации. Аз имам ученичка на 8 години, която дохожда и ми разправя това. Ето вашия „патриотизъм“.

Министър Х. Т. Манолов: Г. Максимов! Има известно престарение към Вашия край.

Н. Пенев (к): Отдеве г. министърът чете много хубави цифри, за да докаже, че нашите железници вървят блескало и че те му дават добри приходи; но я да видим, отде всичко туй се събира и, който е по-интересно, дали в края на краицата всички тия приходи водят към заздравяване на нашето железопътно стопанство, дали това не е едно бъзобразно изсмукуване на туй стопанство, без да се направи нещо за заздравяването му; без да се държи сметка за последствията от това. Увеличението на превозите такси от стоки и животни, сравнително от 1914 г., е станало осем пъти повече или със 48%; от колкото миналата година; цените на пътнищата билети сравнително миналата година съм увеличени с 35%; от 1 април т. г. се предвижда едно ново увеличение на превозните такси от 30%. И вследствие увеличението на тия такси вие имате следната картина. През 1914 г. нашият железопът — да не чета всички цифри — съм дали един излишък от 12.476.127 л.; през 1916 г. излишъкът от нашите железници се качва

на 13.652.167 л.; през 1918 г. излишъкът е 7.000.000 л.; през 1919/1920 г. излишъкът е 2.402.736 л. Това се дължи на туй, че тогава бяхме принудени да купуваме железопътни материали, за да заместим изхабените таеки от войната. През 1921/1922 г. вероятно прихода ще бъде над 400 милиона лева и нашите железници ще дадат един ивилишък от 98 милиона лева. Според бюджетопроекта на държавата, за 1922/1923 г., тий както финансовия министър го е сметнал, ще реализират железниците един приход от 524.000.000 л., спрещу един разход от 391.000.000 л., или ще дадат един излишък от 132.922.400 л. Даже, както ни казва г. министъра на железниците, смело може да се предполага, че този приход от железниците през таежната година ще може да се качи на 650.000.000 л. Е добре, всичко това се дължи на чрезмерното намаление на персонала, всички тия милиони, които се реализирват, се дължат вследствие чрезмерното намаление заплатите на персонала и увеличение на работата му. Докато железопътните администрации на всички държави, особено след войната, свързват с дефицит, защото бързат да заздравят своето железопътно стопанство, в нашите железници има, тий да се каже, един куриоз — има грамадни излишъци. Например, Франция през 1918 г. има един дефицит от 24 милиона франка; през 1919 г. този дефицит се качва на 82 милиона франка — увеличен в дефицита сравнително миналото с 240%; докато Германия през 1918 г. е имала един дефицит от 1.341.000.000 марки, през 1919 г. дефицита се качва на 3.810.000.000 марки; в Швейцария дефицита през 1918 г. е бил 31 милиона швейцарски франка; през 1919 г. се качва на 32 милиона. При същото това положение България ви дава един излишък, къмто виказах, плод на прекомерно изтощение, на чрезмерната експлоатация на българските железници. Е добре, в състояние ли е всичко туй да заздрави нашиите железници? Не. Тия цифри, които ви дадоха, за състоянието на нашия подвижен материал, тия цифри, които ви дадоха за състоянието на катастрофите, за нашето лошо положение изобщо, показват, че прокарваните от вас мерки в нашата железопътна политика не целят нищо друго, освен ежедневна на това железопътно стопанство.

Партизанинът, развалилата е достатчна до размери, каквите железниците по-рано не познават. Приказвате за катастрофи. Например, преди една година в Мездра стана една катастрофа — сблъскване на два влака в гарата, където се учили още два нови локомотива и маса други гарони. Това се дължи на един такъп стрелочник от стачката, който е поставен на работа тогава, когато из разбиралищо от работата. Да вземем най-пресната катастрофа в Телиш. Г. министъра по този повод е издал телеграма, в която се приказва за „нехайството и безгрижищото спремо службата от страна на персонала“, приказва се за „жалостическа избрежност“ на този персонал, за „един пренебрежение към живота на пътниците, нечувано досега“. Е добре, един от главните чиновници на тази катастрофа е лежурният чиновник в Телиш, за когото г. министърът казва следното нещо: (Чете). „Един дамжурен чиновник, който изолирира телеграфния апарат, за да си гледа спокойствието и се сеца за неправилно обмрната стрелка чак когато влакът нализа в гарата му, е проявил един класическа небрежност към службата и един пренебрежение към живота на пътниците, нечувано досега“. Е добре, този чиновник е ван, назначен по време на стачката, един негодник, който е сметал, че за да може да стои на служба, трябва му днишка, издадена от Телишката дружба, и тя го крепи тий, както дружбите изобщо крепят партизаните ви на служба, както и в Мездра при онази голема железопътна катастрофа околните земеделски групи от Мездра тероризират персонала и, крепятки на служба своите негодни партизани, най-сетне осъмват по запленителната Мездренска катастрофа. Тий също и в Телиш имате един чиновник, за когото тий красноречиво се изразява г. министъра на железниците, който се крепи благодарение решението на Телишката дружба.

Д-р Н. Сакаров (к): Това верно ли е, г. министре?

Министър Х. Т. Манолов: Аз не знам на кого се крепи, но знам, че той има дълг и требва да го изпълнява добросъвестно. Мене ми се струва, че г. Пенев требва да отправи ложвала на нас, че не се церемоним с нашите хора.

Н. Пенев (к): Тия катастрофи не ви хвалят, а ви позорят. Г. министъра на железниците се оплаква от следующия факт: един дружбаш, телеграфопощенски чиновник, не е

издържал изпита, защото е направил маса грешки при изпита — на телеграма от 30 думи погрешил 28 и му пишат ругателно писмо затуй, че той е благоволил да среже или да уволни този чиновник, заради туй, че не издържал изпита, тогава, когато „и той и баща му били земеделци“. (Смех) И се оплаква г. министъра че му пишат подобно ругателно „не другарско“ писмо.

Министър Х. Т. Манолов: То би било интересно да го кажете.

Н. Пенев (к): Вашия персонал се надева не на своите способности, а на това, дали е член на некоя земеделска дружба или не е. В Горна-Орховица имате този скандал: 50% от персонала в течение на една година е бил сменен поради партизански давления, било че е местен, или е наущул поради недостатъчната заплата.

Е добре, г. г. народни представители, в туй време, когато вие правите тези икономии, вие съждавате нови служби в Дирекцията на железниците. Г. министъра казва, че Репарационната комисия е над главата ни. Но вие правите следните работи. Например, в бюджетопроекта едно отделение съвършено ненужно, един партизанско бюрото, каквото е административното отделение в дирекцията, беше зачеркнато твърде справедливо, а вие го възстановихте, защото чувствувате, че чрез него най-добре можете да бъркате в това министерство. Създадохте инспектори лично подчинени на г. министъра на железниците, каквито досега немаше. Те ще ходят да изследват и да дават нему отчет, когато имате инспектори на тракционното отделение, на движението и т. и., които прекрасно могат да изпълняват, както досега се изпълнявали, тази работа и които, понеже познават службата и хората си, ще могат да направят по-безпристрастни и верни донесения. Но вие ви от тех съждавате и други пет инспектори, лично подчинени на г. министъра. Не искам да визирам кои ще бъдат лицата, но във всеки случай те ще бъдат от вашата партия, без да разбират нещо от службата по движението и изобщо от другите служби по железниците, че щодат да ревизират и наказват персонала тий както те си знайт.

Председателствуващ К. Малев: Имате ли още да говорите?

Н. Пенев (к): Съвършвам. — Е добре, г-да, при туй положение вие ще крачите и по-нататък към опронастяване на нашето железопътно стопанство. Железопътното стопанство и железниците могат да се заздравят, когато имате добре платен персонал, когато имате достатъчен персонал, и когато си правите добре сметката, какво могат да дадат вашиите железници, какво можете по-нататък да вземете от тех, когато имате едно рационално използване на стопанството. Вие, които говорите, че ще да защищавате интересите на широките работници, вие върхите политиката на всички наши партии, които съ управлявали досега, вие върхите политиката на българската буржоазия и ще продължавате тогава да вълшавате положението на персонала, ще влощвате неговата експлоатация, докато този персонал един ден се стресне и ви каже: е добре, тези железници, изобщо всички държавни стопанства, се крепят благодарение на моя труд, аз ги крепя и аз имам право да ги управлявам и наредям тий, както моите собствени интереси диктуват. (Ръкоплескане от комунистите)

Председателствуващ К. Малев: Има думата народния представител г. Никола Ковачев

Обаждат се: Нема го.

П. Паскалев (д): Искам думата.

Председателствуващ К. Малев: Имате думата.

П. Паскалев (д): (От трибуната) Г. г. народни представители! Аз нема да се занимавам много с тези въпроси, с които се занимаваше преждевоворившия. Изглежда, че по въпроса за персонала и за експлоатацията на железниците той има повече данни, отколкото мога да имам аз. Аз ще зачекам набързо неколко въпроса относно управлението на железниците и да видим, дали нашите държавни железници не биха могли в своята експлоатация и в своите приходи и в услугата, която требва да вършат на

пътници и търговци, да се подобрят. Условията, на които трябва да отговарят едни железници, за да могат да използват правилно функцията, която им възлага една държава, е да способствуват за развитието на търговията и на индустрията и да улесняват движението — много със тези условия. Успехът или правилното развитие на железопътното дело и правилната експлоатация зависи най-напред от върховното управление. Нашите железници всички със държавни, управлението им е напълно в ръцете на държавата и надлежното министерство. Аз не знам, дали във върховното управление на железниците не би требовало да има и други елементи, дали не трябва да се представят и самите консоматори, самите заинтересовани търговци и пътници — вътре в управление на самите железници; дали не трябва да има представител и от самото работничество, което в най-голема степен е заето с експлоатацията на железниците. Ако обхриме внимание на експлоатацията на железниците в Швейцария, откакто тези железници отчасти станаха държавни, ние можем там да намерим една поука и за управлението на нашите държавни железници. Аз имах случай преди една година да прочета една книга на френски от един женевски професор Мило „La marche au socialisme“, в която той разглежда въпроса за експлоатацията на швейцарските железници, и той намира, че откакто железниците в Швейцария със станали държавни, има едно съществено подобреие в експлоатацията на железниците: пушат се повече тренове, движението става по-бързо, построяват се повече сгради, жилища за чиновниците и работниците, персоналът е по-добре платен и приходът от държавните железници на Швейцария е увеличен. Не знам дали това се дължи на качеството на швейцарския народ, на добросъвестността на управниците, на самите чиновници по железниците, но там има едно централно управление, в което имат представителство и самите консоматори по железниците, ако мога да кажа — търговци и пътници — имат във върховния съвет, който управлява железниците на Швейцария свой член, и там те постоянно със в съприкоснение със самата държава и с държавното управление, като посочват нуждите, на които трябва да отговарят железниците, за да задоволят исканията на пътниците и търговците. Има представителство в този висши съвет и на работниците по железниците. Може-би и на тази по-голема автономност в управлението на железниците да дължи този успех. Бюджета на държавните швейцарски железници е съвършено отделен от държавния бюджет; той бюджет с прихода и разхода сам си служи и сам се покрива и, ако има известни печалби, приходи в бюджета, те отиват за подобреие на железопътното дело, за разширение на това дело. Безспорно, в такъв случай се явява и стремеж в това автономно управително тело на държавните железници в Швейцария, да може да се стреми приходите да отговарят на разходите, да се направят възможни икономии, възможни подобреия, за да може прихода да се увеличи и да може бюджета да се свърши без дефицит. Самото управление и целият персонал на държавните железници в Швейцария със заинтересовани с участие при известен процент в чистите печалби на държавните железници. Та, възможно е, казвам, на това автономно управление на железниците в Швейцария да се дължи това подобреие, откакто те съм преминали в ръцете на държавата. Държавата изобщо минава за лош стопанин, но в Швейцария, по сведенията на Мило, . . .

Д-р Н. Сакаров (к): Това беше доказано и в Прусия, Германия.

П. Паскалев (д): . . . при такова автономно управление на железниците, държавата като-чели в най-добрая стопанин, по-добър стопанин отколкото е частния капитал по отношение на железниците. Същата сметка прави Мило и за експлоатацията на трамвайните и електрическото осветление в Женева, където от трамвайте и електричеството се покрива половината от бюджета на гр. Женева при една евтиния от 4 ст. на хектоват час и 40 ст. на киловат час. Безспорно, ние немаме тук тази организация, но аз сметам, че това е един въпрос, върху който ние трябва да се спрем — ако не днешното правителство, изобщо ние, управниците — настоящето или бъдещето правителства трябва да се спрат: не може ли в управлението на железниците да стане реорганизация в смисъл да има по-заинтересовано управление в железниците и следователно по-добри приходи,

Самия персонал на държавните железници, г. г. народни представители, е от големо значение за техното правилно експлоатиране. Трябва всички да призаем, без да влизам в детайли, подробности, че персонала по железниците днес не е добре възнаграден, той изнемогва. И аз съм имал случай, когато съм пътувал, да говоря с много железничари, които пътуват от Червен-брег до София да си купят продоволствие — те имат право да пътуват бесплатно два пъти в седмицата — да казват: „Аз не мога да стоя като чиновник защото получавам на ден некакви си 20 л. и баща ми дава 20 л.“ — туй говореше един чиновник от станцията Карлуково — „и само така мога да живея — с помощта, която баща ми дава.“

Д-р Н. Сакаров (к): Благодарение поне, че баща му има, а той иначе нема да стои, а повечето нема откъде да получават.

П. Паскалев (д): И, както научавам, много добри чиновници, добри работници напускат, отиват си, щом наземят частна работа. Каквото щем да правим, чиновника, работника в железниците, не е тъкъв чиновник, както чиновниците по другите ведомства. Държавата тук изпълнява функцията на един стопанин, експлоататор на известно предприятие, и това предприятие трябва да бъде наредено тъй, както се нарежда едно индустритално предприятие; чиновниците, служащите по железниците, работниците от най-висшия до най-нисшия, трябва да бъдат платени тъй добре, както се плаща на служащите, на работниците-техники в другите частни предприятия, каквато цена те намират за своя труд на назара, ипак всички тези добри техники, добри работници в тракционите и другаде, ще напуснат, ще отидат в частни работилници; ще останат некаджри или па местото им ще дойдат партизани, които могат да стоят само защото имат възможност да допълнят своята заплата с всевъзможни злоупотребления и манипуляции по службата. Тъй гледано на персонала по железниците, аз сметам, че всички трябва да се съгласят, че той трябва да бъде по-добре платен, заинтересован в самото предприятие с добра заплата и с процентно участие в чистите печалби на самото предприятие, за да може то да преуспее като стопанско предприятие, където държавата случайно за общото добро на народа е станала експлоататор, е станала предприемач, е станала стопанин.

Трето. За да може нашите железници да имат по-малък разход, по-ниски тарифи в превоза и да получават по-вече приходи, да може да се развиват по-правилно, безспорно е, че е нужно самата мрежа да се попълни, съществуващата да се подобри, като се направят нужните поправки и се достави необходимия подвижен материал. Всички трябва да призаем, че нашият подвижен материал — вагони и локомотиви — е разстроен от войната, че ние не можем редовно и бързо да го подобряваме, да го попълваме, както беше преди войната и че всички наши железници в релси и траверси също със разстроени и имат нужда от сериозна поправка. Поправка става, но изглежда, че не може да върви с този темп, какжто времето налага. Доставката на траверси става много трудно и коства скъпо, затова трябва един по-голем разход, един по-голем бюджет. Също нови вагони и локомотиви се поръчват, но като-чели те още не съм попълнили нуждата, която се чувствува. За всичко туй требват много повече пари, отколкото по-рано. Аз виждам, че г. министъра на железниците прави в туй отношение всичко възможно, за да може да снабди нашите железници с достатъчно вагони — особено товарни — достатъчно машини, но разходите със тъй големи, че изглежда, че държавния бюджет не може да спомогне и да отпусне тези разходи, които съм нужни, за да можем да купим необходимите вагони и локомотиви. Големите поръчки, които имат в Европа чуждите фабрики в различни държави, бавно се изпълняват и те като-чели в голема степен забавят доставката на нашите вагони и локомотиви. Но, г. г. народни представители, каквите и щат да бъдат мъжчините, аз сметам, че в това трябва да насочим главните си усилия. Докато ние немаме достатъчно подвижен материал — вагони и локомотиви — и докато сега съществуващите линии не ги поправим, не ги направим тъй както трябва да бъдат, за да могат да се движат треновете с по-голяма скорост, аз сметам, че ние нищо сериозно не можем да правим, бюджета по железниците едва ще може да съврже двата края и ние ще бъдем принудени да увеличаваме тарифите, таксите за превоза на стоки и пътници — нещо, което се отразява върху посяжването

на самия живот — за да може железниците да посрещат своите разходи.

Ние имаме маса вагони, които съм повредени от войната — главно товарни. Мене ми се чини, че ние, с едно по-големо усилие бихме можали да поправим много от тези вагони, особено товарни, ако разширим работилниците, които имаме за поправка на такива вагони; може да се създадат даже специални работилници, специални фабрики, ако искате, държавни или частни, за поправка на повредени вагони. Аз слушам да говорят, че след войната в Германия съм организирани около 1.040 работилници и фабрики за поправка на стари вагони. Там след войната се разви една нова индустрия — за вагони и локомотиви. Германците с бързо и големо развитие на тия работилници изглежда, че ще могат да успеят да поправят грамадна част от своя подвижен материал, и без да купуват нов ще могат да подобрят железниците и да ги поставят в това положение, в каквото беха преди войната.

Д-р Н. Сакаров (к): Обаче с много мизерни заплати.

П. Паскалев (д): Ние като немаме в България фабрики за пригответие на нови вагони и локомотиви, имаме още по-голем интерес да развием нашите работилници и да имаме специални работилници; даже може да се построят работилници и по частна инициатива и на тех да се отдават поправките, стига само правителството да желае или стига на този капитал, който иска да спечели, да се осигури печалба, за да може да се поправят тия вагони, които стоят по гарите, по полетата, особено товарните, и да попълнят в най-скоро време липсата на вагони.

Д-р Н. Сакаров (к): Държавата може да направи сама това, стига да разбере задачата си — няма нужда от частна инициатива.

П. Паскалев (д): Г. г. народни представители! Нема да изтъквам, понеже на всички ви съм известни, постоянните оплаквания, които се получават особено от търговци за превоза по железниците. Даже и тези вагони, които могат да се натоварят и прикачат на треновете не могат да достигнат в късно време своето предназначение. Оплакват се търговци, че един вагон натоварен от Варна и тръгнал за София с машината и е трена ще стигне в София след 25—30 дни, а често пъти и повече. Това не се дължи на липсата на вагони, а вероятно се дължи на неуредица в движението на тези товарни тренове и в не добре изпълняваните длъжности на самия персонал, за да може един натоварен вагон да се движи един месец от Варна до София. Требва да се употребят всички възможни усилия та поне натоварените вагони да могат да пристигнат на-врсме и треновете по-правилно да се движат в това отношение. Дали съм верни всичките тези подобрения, които се хвърлят на част от персонала за закъснението на тези вагони и за откачването им тук-таме, не знам, но г. министъра във всеки случай трябва да обхрне особено внимание на това. Защото то пречи изважданию много на нашата търговия. Търговеца не може да оферира стока, когато не знае кога ще дойде вагона, а това се отразява върху търговската размена.

Министър Х. Т. Манолов: Г. Паскалев! Желателно е такива търговци, които съм пострадали от забавяне на превоза, да съобщават. Аз имам един случай на подобно оплакване от един търговец за натоварен вагон с вино в гара Пазарджик на 21 януари, на 25 януари иде този търговец да ми се оплаква, че вагонът още го нема от Пазарджик. Цело следствие направих за това и установих причината: дошъл вагона на Баня-Костенец, имало претоварване на други две три неща и този вагон, като не спешна стока, се откачва. На това се дължи закъснението. Друго оплакване не съм имал. Може-би зимас, когато имаше заснежаване, на Горна-Ореховица имахме маса вагони, които чакаха да се открие линията, за да може да отидат до предназначението си. Тогава, ако е станала тая работа може, но друго оплакване освен онова, което ви казах, не зная.

П. Паскалев (д): Изглежда, че нашите търговци вече съм се пресили да оплакват, та съм престапали. Мнозина не си правят труд да дохаждат само в дирекцията или в самото министерство. Без да има такова оплакване формулирано, аз сметам, че не може да се отрече този факт.

за постоянно закъснение и губене на вагони по разните гари и по разните места.

Г. г. народни представители! Изглежда, че разхода на нашите държавни железници расте не само от посягването на всички материали, които съм нужни на железниците, но и от увеличение на персонала, от развитието, което ние правим на нашите гари и станции. Всека нова станция предизвика нов голем разход било за постройка на ново здание, било за нов персонал.

Д-р Н. Сакаров (к): Сега повечето спирки се откриват.

П. Паскалев (д): Повечето от спирките след това стават станции, защото поискват отсечение непременно и бърз влак да се спира, защото на спирките не спира. Не отричам доброто, което такива спирки и станции принасят, желателно е, наистина, на всеко място, където се поисква, да има спирки или станции — но чини ми се, че не трябва да развиваме дейност само в това направление: то е един разход, който много малко полза допринася даже и на местното население. Този разход за развитието на станции и спирки, а заедно с това и за увеличение на неподвижния персонал, може да се рентира и да не бъде тъжно тежък, ако вървеш паралелно с развитието на самата железница в смисъл да имаме подвижен материал — локомотиви и да имаме пущдане на повече тренове отколкото сега, защото същия този персонал по железниците може да пустне и два трена може да пусне и десет трена — с два и десет трена той е заст. Та, казвам, трябва да върви паралелно развитие на нашите железници — не само да увеличиваме спирките и станциите, а заедно с това подвижния материал, за да може с това да увеличаваме и числото на самите влакове, което е свързано с увеличение на подвижния персонал; инак предизвикват се много повече разходи и много по-малко развитие на нашето железопътно дело. Мене ми се чини, че от партиен интерес, само от интерес да задоволим искането на наши партизани не трябва да бъдем отстъпчиви и по всеко искане да правим станция или гара, където трябва и където не трябва. Не съм сега времената за такива изваждани разходи, които могат да се сметнат като лукс, отколкото като необходимост за поддръжката на нашето железопътно дело.

Г. г. народни представители! Аз сметам, че паралелно с развитието на нашите железници трябва да върви и развитието на нашето параходно дело. Дирекцията има на-ръже управлението на нашето единствено параходно дружество на Черно-море. Това дружество по причини зависящи и независящи от нас изглежда, като че ли не се развива много добре и положението му не е много розово днес.

С. Манов (к): В 1894 г. получаваха само субсидия.

П. Паскалев (д): Субсидията, която дава държавата ще трябва да се продължи и аз днес виждам, че тя се увеличава от 400.000 л. на 1.000.000 л. В това отношение държавата трябва да подсигури нашето параходно дружество на Черно-море и не трябва да ни се свиди, когато даваме субсидия, за да го поддържаме.

Министър Х. Т. Манолов: Неговите акционери съм се позабравили малко, г. Паскалев.

П. Паскалев (д): Г. министъра трябва да иска от него-вите акционери да изглеждат своите задължения и да управляват правилно параходното дружество.

Д-р Н. Сакаров (к): В нашия градоначалник на София Прудкин, г. министре, е там, той разбира тия работи.

Министър Х. Т. Манолов: Той е командант на парахода „Фердинанд“.

П. Паскалев (д): Правителството има контрола там, държи представител, който нареджа и бюджета и участвува в управлението на дружеството. Аз сметам, че и самото параходно дружество добре ще функционира.

Но трябва да помислим да създадем и на Дунава търговска флота. Въпроса се вече подема от самото общество, и аз сметам, че правителството, което е съдействувало да се създаде черноморското параходно дружество, има дълг да помогне, да съдействува на частната инициатива,

за да може да се създаде една наша търговска флота по самия Дунав. Ние немаме нито шлопове, нито най-обикновени паракходчества, които ще могат да пренасят по Дунава нашите храны, да извършват даже само една каботажна служба, да обслужват само нашия брег, а не да отиват нагоре-надолу. Пренасянето само на нашите храны по Дунава, което е почти най-големата част от нашия превоз, само то е достатъчно да можем да създадем нашата бъдеща флота. Аз би желал новия министър на железниците да го видим да вземе инициатива или да окаже съдействие в това направление, за да можем да турим основа на една дунавска търговска флота. Тя ще съществува и на нашите железници, защото тя ще бъде в свръзка с превоз по тия железници, тя ще улеснява самите железници, ще увеличи и самия превоз и ще принесе големи печалби и доходи на българския капитал и на българското стопанство.

Г. г. народни представители! Аз виждам в обяснителните бележки на приходния бюджет на държавата, перспективата да се увеличат още повече превозните такси и тарифи по нашата железница с 30%. Мене ми се чини, че ние трябва да спрем увеличението на пътнищите тарифи и на таксите по превозване на стоки. 7—8 пъти вече увеличение — и с още 30% и да дойдем до десет пъти, то ще се откажи зле върху нашата търговия, ако искате и върху нашата индустрия, при всичко че за нея има известни отстъпки в превозоването по железниците. Ако числото на пътниците расте — както показват тези обяснителни бележки в приходния бюджет на държавата — даже при тези увеличени тарифи, търговските превози не растат; днес ние немаме този превоз на стоки, на храны, на сурови материали, който имахме преди войната; днес превоза на храны и стоки е много по-малък за внос и износ, отколкото по-рано. Тия прекалено високи тарифи и такси, се отразяват и върху нашия живот и го посяжват. Ние не бива да употребяваме таксите по железниците и тарифите за превоза, като единично перо на държавата. Че нашите железници трябва да покриват своите разходи или че е желателно да ги покриват, това е, безспорно, един идеал, към който ние трябва да се стремим; ако могат да рентират вложения капитал, това е добре; но преди всичко нашите железници затуй съм държавни, за да могат да обслужват нашето стопанство, да могат да насочват нашата икономическа политика в съгласие с нуждите и изискванията на българския народ, за да може да се насърчат и търговията и индустрията. Ние не трябва да обръщаме нашите железници на едно частно, спекулативно или индустритично предприятие, което да иска непременно да се рентира добре и да има печалби; достатъчно е само да немаме дефицит и да покриваме разходите. Може от другаде държавата да увеличава своите приходи, но по железниците не трябва да се отива до крайност в увеличаване на таксите и тарифите. Аз сметам, че ние трябва да спрем вече това увеличение. Западна Европа почна да намалява трифите.

Министър Х. Т. Манолов: А Германия ги увеличава.

П. Паскалев (д): Верно е, г. министре, че Германия ги увеличава, обаче Франция ги намалява. Германците напоследък имаха низка тарифа и аз четех една статия, където доскоро държавните железници в Германия съм имали дефицит от 13 милиарда марки — един колосален, невероятен дефицит — съм цел да подпомогнат развитието на германската индустрия и да улесняват германския износ. Такава силна протекция даваха германците на своята индустрия, щото самите французи, които се интересуват за германските платежи, обрънаха внимание на Германия, че тя дава една премия от 13 милиарда марки годишно на своята индустрия. Имаше политика у германците, и изглежда, че от техно гледище тази политика е правилна. Напоследък германците увеличават своите тарифи, вероятно, защото тези грамадни дефицити не могат всекога да продължават да стоят, защото германската марка пада и защото германската индустрия днес има толкова много поръчки, че не е в състояние за шест месеца да ги изпълни. Тя е ангажирана целото си производство или по-голямата част от своите фабрики, тя увеличава и цените на всички свои фабрикати, всеки ден мени цените и отгоре на това обявява даже, че иска да ѝ се плащат търговските стоки в чужда валута, а не в германски марки. Това увеличение изглежда, че е естествено и правилно. Германците сега го почват. Но у нас аз сметам, трябва вече да спрем това увеличение на такси и тарифи по нашите железници.

Г. г. народни представители! Във свръзка с бюджета на Главната дирекция на железниците, аз сметам, че бъдещата политика трябва да бъде: разширение на нашата железопътна мрежа. Ние строим тесни линии, проектираме да строим и нормални линии, за да попълним нашата железопътна мрежа; но строеж трябва да правим до толкова, доколкото можем. Мене ми се чини, че въпроса за постройката на нормални линии или на тесни линии трябва принципиално да го сложим на разрешение.

Н. Атанасов (з): Специален законопроект ще има и тогава ще говорим.

П. Паскалев (д): Има мнения от компетентни хора, че прекомерния строеж само на тесни линии не е добър строеж, и по възможност там, където можем да строим широки линии, трябва да ги строим, а тесните трябва да бъдат по-малко, защото те имат маса неудобства и не могат да улесняват, както широките железници. Безспорно, че и въпроса: кои линии да се построят най-напред, кои съм по-нужни или не, ще се сложи специално за разглеждане, както каза г. Неделко Атанасов, тогава, когато ще има проект за строежа на тези линии. Не ще съмнение, че трябва да се построят опези линии, които съм най-важни не само в отношение да улесняват пътуването на пътниците, но и да минат през краища, които съм богати със земеделско производство или които съм богати с минерални и горски богатства, за да могат да съдействуват за развитието на тези богатства, минерални и горски, а също и да улеснят износа на хранителните продукти там, където ги има. Политиката за бъдещия строеж и допълването на нашата железопътна мрежа не трябва да се влияе от партизански съображения и не трябва да изразходваме българската пари за строеж на железница до този град или до това село, за да се задоволят некои сили на деня; строежа на нашите железници трябва да бъде в свръзка с развитието на нашата земеделска, на нашата икономическа, на нашата стопанска политика, трябва да съдействува за повдигане на страната, а не да бъде лукс в известна степен.

Това е, г. г. народни представители, което аз исках да кажа в общи линии за политиката по нашите железници.

Аз ще свържа, като ще обярна вниманието на г. министра, че от некое време насам, за насърчение на работниците в нашите работилници, за да усилият поправката на машините и вагоните, се дава премия, според изработената работа и според времето, за което е изработена. И аз виждам, че в § 30: „За изплащане премий на персонала . . .“ и пр. се предвижда една сума от 3.500.000 л.

Министър Х. Т. Манолов: Корегирана е на 5.500.000 л.

П. Паскалев (д): Толков по-добре. — Немам нищо против даването на премии за насърчаване на работата и старанието на работниците, но, както говорят, начина за даване на тази премия, като-чели не достига своята цел. Не знай в детайли как е тя, но мене ми говорят, че тази премия се давала на целия персонал от целата работилница, от най-висшия до най-низшия. И при това положение, ми говорят работници или шефове на група работници, не може да се наблюдава работата на една група или на един работник и той да се насърчава: понеже премията се дава на целия персонал, който е грамаден, и на висши и на низши, като-чели всеки недобросъвестен работи пак недобросъвестно, добросъвестния работи добросъвестно и работата върви по старому, защото всеки е сигурен, че ще получи премия. Ако раздаването става поотделно на група работници, където може по-добре да се види тази група работници и този главатар или подглаватар на работническата група какво съдействува и каква работа се извършва, ще бъде по-полезно, отколкото ако премията се дава на целия персонал: тогава групата от 5—10—20 работници ще употреби повече усилия и изработената работа видена, ще се възнагради, и мръзливия, недобросъвестния нема да се скрива зад големото число работници — 1.000—2.000 — и на гърба на трудолюбивите, на добросъвестните да взема премия. Така разсъждават самите работници в работилницата. И аз мисля, че г. министър на железниците трябва да обярне внимание на този начин за раздаване на премии и съм своите вещи хора да намери модус, щото премията да отива именно там, където е употребено по-големо старание, труд и работа — да служи като истински стимул за насърчение на по-добрите работници и старанието на трудолюбивите, а не да дава така почти безценно, да я получава и този, който не работи.

С тези бележки аз свършвам относително това, което исках да кажа по нашите държавни железници. Не се съмнявам, че г. министъра на железниците ще се вслушава в критиката, която се прави тук и ще направи нужното от него, за да може при тези мъчинотии, при които България живее, при тези големи задължения, които тя има да посреща, да подобри във възможно най-скоро време нашите железници и да разшири наплатата железопътна мрежа. Аз сметам, че в този стремеж на България да подобри движението на железниците, да усили техните приходи ние няма да срещнем съпротиви и от заинтересованите в нашето икономическо развитие и от онези, които по силата на договора имат известен контрол върху нашия бюджет, стига да желаем, стига да искаме, стига да умеем как да постъпваме. Сметам, че ще имаме съдействието, за да можем да развием по-правилно нашето железопътно дело, като направим онези разходи, които действително съ необходими, за да можем да го поставим на едно становище по-добро, отколкото е сега.

Х. Хасанов (к): Нема кворум. 60 души има само, г. председателю!

Председателствуващ К. Малев: Часът е 8.

Съобщавам на г. г. народните представители, че г. министъра на финансите е внесъл законодателно предложение за одобрение споразумението, станало през м. август 1921 г. между българското правителство и „Банк де Пари е де Пен ба“, Париж, досежно изплащането авансите от 1912/1913 г. среду скъровищни бонове възлизящи на сума 74.500.000 франка.

Също съобщавам на г. г. народните представители, че народните представители Георги Юртов, д-р Тодор Гатев,

Подпредседатели: { **Г. МАРКОВ.**
К. МАЛЕВ.

Иван Ангелов, Иван Цанков и Методи Хранов съм се конституирали в парламентарна група, наречена национал-либерална. (Веселост)

Д-р К. Консулов (з): Браво!

Н. Атанасов (з): Обединение!

Министър Х. Т. Манолов: Ощастиливи се нашия Парламент с реставрацията на най-старата група.

Некой от центъра: Нема ги за да им честитим.

Председателствуващ К. Малев: Постъпило е едно питане от народния представител г. Христо Пенчев, на което бюрото ще отговори, след като се осведоми.

Н. Пъдарев (д): Какво е това питане?

Министър Х. Т. Манолов: Предлагам утре — вторник, да има заседание.

Председателствуващ К. Малев: Г. министъра на железниците, в съгласие с бюрото, прави предложение, утре да имаме заседание. Ще дам на гласуване това предложение.

От левицата и крайната левица: Нема кворум.

Председателствуващ К. Малев: Които приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Заседанието се вдига за утре с продължение на същия дневен ред.

(Вдигнато в 8 ч. 5 м. вечерта)

Зам.-секретар: **И. ВЪЛКОВ.**

Началник на Стенографското отделение: **Т. ГЖЛЖБОВ.**

Обяснителна таблица

за разходите за личния състав по Министерството на железниците, пощите и телеграфите — за 1922/1923 финансова година. — Главна дирекция на железниците и пристанищата.

Парagraf	Брой на служителите	Наименование на службите и должностите	Категория и пореден №	Годишна заплата единому		Допълнителна заплата за должността	Разрешени кредити за 1922/1923 г.	Искат се кредити за 1922/1923 г.
				от лева	до лева			
		Министерство на железниците, пощите и телеграфите.						
1		Глава I.						
		Централно управление.						
		Заплата на личния състав.						
1	1	Министр	I — 1	72.000				72.000
1	1	Нему представителни		36.000				36.000
5	1	Юрисконсулт	I — 57	10.800	16.200	6.000		22.200
	7	Инспектори (ревизори)	II—III и VI—186	9.000 6.600	12.240 9.840	1.800 1.500		57.600
							99.600	187.800
		Главна дирекция на железниците и пристанищата.						
1	1	Главен директор-инженер	I — 92	10.800	16.200	8.400		24.600
1	1	Помощник-юрисконсулт	II—193	9.000	12.400	2.400		14.640
1	1	Контролор по отчетността за класиране и гаранциите	IV—147	6.600	9.840	1.500		9.540
1	1	Писар по иностраницата кореспонденция	V — 3	5.400	7.920	240		7.560
	4							56.340
		I. Експлоатационен отдел.						
1	1	Поддиректор, зав. отдела и експлоат. на пристанищата	I — 76	10.800	16.200	7.200		23.400
1	1	Деловодител на пос. съвет и центр. управление	IV—70	6.600	9.840	600		8.280
1	1	Библиотекар	IV—30	6.600	9.120	—		7.320
1	1	Контролор по търговската част на пристанищата	IV—186	6.600	9.840	1.500		9.900
1	1	Книговодител по заповеди	V — 15	5.400	7.920	—		6.120
	5							55.020
		Административно отделение.						
1	1	Ничалник	I — 37	10.800	16.200	4.800		19.200
7	1	Деловодители	IV—70	6.600	9.840	600		57.960
11	1	Книговодители	V — 15	5.400	7.920	—	360—720	77.400
1	1	Архивар	V — 50	5.400	8.640	—		6.480
1	1	Регистратор	V — 4	5.400	7.920	—		6.120
2	1	Експедитори	V — 1	5.400	7.920	—		11.520
4	13	Телефонисти	V — 51	5.400	8.640	—		21.600
13	1	Писари	V — 1	5.400	7.920	—		95.040
1	1	Шофьор на министра	V — 36	5.400	8.640	600		6.620
35	1	Колар	VI — 5	4.800	6.600	—		6.600
12	1	Прислужници	VI — 1	4.800	6.600	—		210.000
	89	Чистачки	VI Заб.	—	3.000	—		36.000
							424.880	554.540
		Отделение движение.						
1	1	Ничалник отделение	I — 66	10.800	16.200	6.000		18.000
1	1	Помощник-началник	II—111	9.000	12.240	1.800		14.240
1	1	Инспектор-инженер	I — 36	10.800	16.200	4.800		15.600
1	1	Главен контролор по превоза	IV—186	6.600	9.840	1.500		11.400
1	1	Деловодител	IV—70	6.600	9.840	600		9.840
1	1	Книговодител	V — 15	5.400	7.920	—		7.920
1	1	Архивар	V — 50	5.400	8.640	720		5.400
	8	Писар	V — 1	5.400	7.920	—		
							75.600	90.320
		Бюро за контрола по движението и разписанията.						
1	1	Ничалник на бюрото	II—109	9.000	12.240	1.200		12.720
2	2	Контролори по движението	IV—186	6.600	9.840	1.500		22.680
2	2	Книговодители	V — 15	5.400	7.920	—		13.390
	5						59.640	48.790

Парagraf	Брой на служителите	Наименование на службите и должностите	Категория и пореден №	Годишна заплата единому		Допълнителна заплата за должността	Разрешени кредити за 1922/1923 г.	Искат се кредити за 1922/1923 г.
				от лева	до лева			
		Вагоноразпределително бюро.						
1		Началник на бюрото	II—109	9.000	12.240	1.200		12.360
4		Контролори	IV—186	6.600	9.840	1.500		38.520
6		Телеграфисти	IV—141	6.600	9.840	720		47.160
11		Бюро за контрола на вагоните.					84.240	98.040
1		Началник на бюрото	II—109	9.000	12.240	1.200		13.440
2		Контролори	IV—185	6.600	9.840	1.500		22.680
1		Проверител на приходи	IV—68	6.600	9.840	360		9.120
4		Телеграфно бюро.					45.600	45.240
1		Началник на бюрото	II—109	9.000	12.240	1.200		13.880
3		Телеграфни техници	IV—117	6.600	9.840	480		29.520
2		Механици часовници	IV—82	6.600	9.840	—		17.160
2		Ученици	IV—117	6.600	9.840	480		1.560
36		Всичко за отделение движение . . .	—	—	—	—	56.640	62.120
		Търговско-тарифно отделение.					321.780	344.510
1		Началник на отделение	I—37	10.800	16.200	4.800		19.200
2		Подначалници на отделението	II—111	9.000	12.240	1.800		27.350
2		Чиновници тарифори	IV—183	6.600	9.840	—		16.080
1		Секретар по чужда кореспонденция	III—12	7.800	11.040	—		9.600
1		Деловодител	IV—70	6.600	9.840	600		9.720
1		Архивар	V—50	5.400	8.640	600		6.720
1		Регистратор	V—4	5.400	7.920	—		5.400
1		Пресметач на тарифни цени	V—14	5.400	7.920	—		7.560
1		Писар на чужди езици	V—3	5.400	7.920	240		6.720
2		Писари	V—1	5.400	7.920	—		11.160
13		Бюро за рекламационна служба.					95.860	119.520
1		Началник	II—109	9.000	12.240	1.200		10.920
1		Контролор по рекламации-юрист	II—16	9.000	12.240	1.200		10.200
4		Контролори-чиновници за разследване и разглеждане реклами за обезщетения	IV—186	6.600	9.840	1.500		40.680
1		Проверител	IV—68	6.600	9.840	360		9.480
1		Книговодител	V—15	5.400	7.920	—		7.200
8		Бюро за статистика.					65.020	78.480
1		Началник	II—109	9.000	12.240	1.200		11.640
1		Статистически техник (докладчик)	III—17	7.800	11.040	—		9.960
8		Проверители	IV—68	6.600	9.840	360		66.840
8		Статистици	V—14	5.400	7.920	—		51.840
1		Писар	V—1	5.400	7.920	—		7.920
19		Всичко за търговско-тарифно отделение . . .	—	—	—	—	96.120	148.200
40		Отделение поддръжане.					257.000	346.160
1		Началник на отделение-инженер	I—66	10.800	16.200	6.000		18.600
1		Негов помощник инженер-инспектор	I—36	10.800	16.200	4.000		18.600
1		Инженер-инспектор	I—36	10.800	16.200	4.000		15.600
1		Чертежник-конструктор-планопазач	IV—63	6.600	9.840	240		9.000
1		Деловодител	IV—70	6.600	9.840	600		9.840
1		Книговодител	V—15	5.400	7.920	—		5.400
1		Архивар	V—50	5.400	8.640	360—720		7.200
2		Писари	V—1	5.400	7.920	—		10.800
9		Домакинско бюро.					78.660	95.040
1		Началник на бюро, инженер	II—212	9.000	12.240	4.200		15.360
2		Проверители	IV—68	6.600	9.840	360		18.600
1		Книговодител	V—15	5.400	7.920	—		7.200
4		Техническо бюро.					33.000	41.160
1		Началник бюро, инженер	II—212	9.000	12.240	4.200		15.360
1		Инженер	II—73	9.000	12.240	1.800—2.400		10.800
1		Технически кондуктор	IV—123	6.600	9.840	480		7.080
1		Чертежник конструктор	IV—63	6.600	9.840	240		9.720
1		Проверител пресметач	IV—68	6.600	9.840	360		6.960
5							53.760	49.920

Параграф	Брой на служителите	Наименование на службите и должностите	Категории и пореден №	Годишна заплата единому		Допълнителна заплата за должността	Разрешени кредити за 1921/1922 г.	Искат се кредити за 1922/1923 г.			
				от лева	до лева						
1	1 1 1 2	Бюро за подобреие ж.-п. мрежа, водоснабдяване и канализация.	II—212 II—162 IV—127 IV— 63	9.000 9.000 6.600 6.600	12.240 12.240 9.840 9.840	4.200 3.000 480 240		15.000 12.840 7.080 15.480			
		Началник бюро, инженер									
		Старши инженер									
		Технически кондуктор									
		Чертежници конструктори									
5	23	Всичко за отделение поддръжане . .		—	—	—	—	46.560			
		Тракционно отделение.		—	—	—	211.980	50.400			
1	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 6 3 2	Началник отделение, инженер	I— 66	10.800	16.200	6.000		21.600			
		Негов помощник, инженер	II—228	9.000	12.240	4.200		15.600			
		Инженер инспектор	I— 36	10.000	16.200	4.800		21.000			
		Старши инженер	II—162	9.000	12.240	3.000		15.240			
		Инженер асистент	III— 18	7.800	11.040	—		10.680			
		Чертожник	V— 82	5.400	8.640	360		7.200			
		Контролор по машините	IV—184	6.600	9.840	900—1200		11.040			
		Чиновник по иностранны кореспонденция	III— 12	7.800	11.040	—		9.960			
		Деловодител	IV— 70	6.600	9.840	600		9.840			
		Архивар	V— 50	5.400	8.640	360—720		9.360			
		Регистратор	V— 4	5.400	7.920	—		6.480			
		Книговодители по иконом. премии	IV— 31	6.600	9.120	—		55.560			
		Книговодители	V— 15	5.400	7.920	—		18.720			
		Писари	V— 1	5.400	7.920	—		11.520			
22	22	Материјално бюро					166.440	223.800			
		Началник буфо, инженер	II—212				15.000				
		Инженер	II— 73				15.240				
		Инженер химик	II— 73				14.160				
		Инженери асистенти	III— 18				20.640				
		Проверители	IV— 68				28.240				
		Деловодител	IV— 70				9.360				
		Книговодител	V— 15				7.200				
		Домакин	IV— 96				9.480				
		Архивар	V— 50				7.200				
		Регистратор	V— 4				5.400				
		Писари	V— 1				16.200				
		Печатница, хелиография и литография при материјалното бюро					139.380	148.120			
		Словослагател	IV— 73				9.480				
		Машинист за машините по печат. билети . . .	IV— 73				8.040				
		Машинист на машината	V— 73				8.760				
16	1 1 1 2 2 2 1	Словослагатели	IV— 73				54.000				
		Книговезец за опаковане и броене билети . .	IV— 73				8.040				
		Подавачи	V— 32				10.800				
		Приемачи	V— 32				17.280				
		Хелиографчици	VI— 42				13.200				
		Литографчик	VI— 42				8.280				
		Бюро за веществена отчетност					79.200	137.880			
17	1 2 5 1	Началник-счетоводител по веществ. отчетност.	II—190	9.000	12.240	3.000		13.480			
		Контролор по отчетн. с търг. образование.	IV—147	6.600	9.840	1.500		17.040			
		Книговодители	IV— 31	6.600	9.120	—		40.200			
		Ревизор по веществената отчетност	IV—184	6.600	9.840	900—1.200		10.320			
9	64	Всичко за тракционното отделение . .					33.840	81.040			
		Отделение за крайбрежна и пристанищна полицейска служба и морски училища					418.860	590.840			
1	1 1 1	Началник	I— 58	10.800	16.200	4.800		21.000			
		Секретар	III— 30	7.800	10.320	1.200		10.920			
		Деловодител	IV— 70	6.600	9.840	600		9.720			
							60.720	41.640			

Параграф	Брой на служителите	Наименование на службите и должностите	Категория и пореден №	Годишна заплата единому		Допълнителна заплата за должността	Разрешени кредити за 1921/1922 г.	Искат се кредити за 1922/1923 г.
				от лева	до лева			
		II. Строителен отдел.						
1	2	Поддиректор, заведващ отдела	I— 76	10.800	16.200	7.200		23.400
1	2	Инженери-инспектори по арбитража с главни предприятия	I— 36	10.800	16.200	4.800		42.000
1	2	Технически кондуктор	IV—127	6.600	9.840	480		7.440
	6	Писари	V— 1	5.400	7.920	—		11.870
								84.720
		Отделение за изучаване и постройка на железниците: държавни, местни и индустрителни.						
1	1	Началник на отделението, инженер	I— 66	10.800	16.200	6.000		22.200
1	1	Негов помощник-инженер-инспектор	I— 36	10.800	16.200	4.800		21.000
1	1	Старши тех. кондукт. заведващ работилницата и складовете	IV—132	6.600	9.840	1.200		8.160
1	1	Магазинер на складовете	V— 92	5.400	8.640	360—720		7.200
1	1	Уредник на плановете и геодезическите инструменти, чертежник-конструктор	IV— 63	6.600	9.840	240		8.640
1	1	Проверител	IV— 68	6.600	9.840	360		8.040
1	1	Помощник библиотекар, същия и писар на чужди езици	IV— 8	6.600	8.400	—		9.360
1	1	Деловодител	IV— 70	6.600	9.840	600		7.200
1	1	Архивар	V— 50	5.400	8.640	360—720		9.360
1	3	Регистратор	V— 4	5.400	7.920	—		6.840
2	1	Писари	V— 1	5.400	7.920	—		16.200
1	2	Майстори специалисти	IV— 81	6.600	9.840	—		14.640
1	2	Раздавач на материали	VI— 40	4.800	8.040	—		6.240
	18	Дневни и нощи пазачи	VI— 39	4.800	8.040	480	122.820	159.240
		Архитектурна служба.						
1	4	Архитект-инспектор	I— 36	10.800	16.200	4.800		21.000
3	2	Старши архитекти	II—162	9.000	12.240	3.000		55.560
2	1	Архитекти	II— 73	9.000	12.240	1.800		34.560
1	1	Технически конструктори	IV—127	6.600	9.840	480		15.240
1	1	Чертежник-кондуктор	IV— 63	6.600	9.840	240		10.080
1	1	Копист	V— 5	5.400	7.920	240		5.760
	13	Проверител	IV— 68	6.600	9.840	360	110.760	149.880
		Изучаване на железниците.						
1	3	Инженер-инспектор по изучаванията	I— 36	10.800	16.200	4.800		21.000
3	3	Бригадни инженери	II—207	9.000	12.240	4.200		46.800
3	3	Помощници бригадни инженери	II— 77	9.000	12.240	2.400		34.680
3	3	Оператори	IV—165	6.600	9.840	900		26.820
3	3	Технически кондуктори	IV—127	6.600	9.840	480		22.120
3	3	Чертежници-конструктори	IV— 63	6.600	9.840	240		26.640
1	3	Чертежник	V— 82	5.400	8.640	360		6.480
3	3	Кописти	V— 5	5.400	7.920	240		16.920
	23	Карнетисти профиланти	VI— 49	4.800	8.040	240	148.800	215.860
		Строително бюро.						
1	1	Началник-бюро, инженер	II—212	9.000	12.240	4.200		15.360
1	1	Старши инженер	II—162	9.000	12.240	3.000		12.720
1	1	Инженер	II— 73	9.000	12.240	1.800		11.160
1	2	Оператор	IV—165	6.600	9.840	900		10.020
2	2	Чертежници-конструктори	IV— 63	6.600	9.840	240		17.280
	8	Чертежници	V— 82	5.400	7.920	360	56.320	79.260
		Бюро за отчужденията по ж. п. линии.						
1	1	Началник на бюрото, инженер,	II—212	9.000	12.240	4.200		16.400
1	1	Технически кондуктор	IV—127	6.600	9.840	480		8.520
1	1	Чертежник-конструктор	IV— 63	6.600	9.840	240		8.640
	4	Копист	V— 5	5.400	7.920	240	39.480	39.720
66		Всичко за отд. изуч. и пост. на ж. п. линии	—	—	—	—	478.180	643.960

Параграф	Брой на служителите	На основание на службите и должностите	Категория и пореден №	Годишна заплата единому		Допълнителна заплата за должността	Разрешение кредити за 1921/1922 г.	Искат се кредити за 1922/1923 г.
				от леви	до лева			
		Пристанищно отделение.						
1	1	Началник на отделението, инженер	I— 66	10.800	16.200	6.000		22.200
1	1	Негов помощник, инженер-инспектор	I— 36	10.800	16.200	4.800		21.000
1	2	Старши инженер	II—162	9.000	12.240	3.000		15.240
1	2	Чертежници-конструктори	IV—182	6.600	9.840	240		16.560
1	1	Деловодител	IV— 70	6.600	9.840	600		9.720
1	1	Архивар	V— 50	5.400	8.640	360—720		7.920
1	1	Писар	V— 1	5.400	7.920	—		5.400
	9	Деловодител по експлоатацията	IV— 70	6.600	9.800	600		10.440
		Всичко за пристанищно отделение	—	—	—	—	131.220	108.480
		III. Контролен отдел.						
		Бюджетно-контролно отделение						
1	1	Началник на отделението	I— 55	10.800	16.200	6.000		18.000
		a) Контрола по разходите.						
1	1	Помощник на началн., контролор по отчетността заведващ службата по разходите	II—152	9.000	12.240	2.400		14.640
5	5	Контролори по отчетността	II—148 (IV—147)	9.000 6.600	12.240 9.840	1.500		39.620
1	1	Контролор по отчетността за сметководството и фондовете	IV—147	6.600	9.840	1.500		9.540
1	4	Касиер-платец	IV— 94	6.600	9.840	300—600		9.720
1	1	Книговодители	IV— 31	6.600	9.120	—		31.020
2	1	Архивар	V— 50	5.400	8.640	360—720		8.640
3	3	Помощник-архивари	V— 49	5.400	8.640	—		11.880
	19	Писари	V— 1	5.400	7.920	—		16.200
		б) Контрола и сметководство на приходите					126.780	159.260
1	1	Главен контролор по приходите и отчетите, началник на контролата	I— 18	10.800	16.200	3.600		15.000
1	4	Началник-бюро	II—109	9.000	12.240	1.200		13.000
30	30	Контролори по отчетността за ревизиране станциите и влагалищата	IV—186 (IV—186 II— 16)	6.600 6.600 9.000	9.840 9.840 12.240	1.500 1.500 1.200		42.480
1	1	Контролор по отчетността за проверка приходите и отчетите на железниците, от които един по сметки със чуждата ж. п. админ.	IV—186	6.600	9.840	1.500		276.960
1	1	Контролор по отчетността за проверка на пристанищата	IV—147—186	6.600	9.840	1.500		10.620
1	1	Контролор по отчетността за отдаване под наем ж. п. и пристанищни имоти	IV—147—186	6.600	9.840	1.500		8.820
1	1	Контролор по отчетността за сметководството за приход. от железниците и пристанищата	IV—147—186	6.600	9.840	1.500		11.340
1	2	Книговодител с търговско образование	IV— 31	6.600	9.840	—		6.060
14	14	Конролори по отчетността	IV—186	6.600	9.840	1.500		16.200
1	1	Проверители	IV— 68	6.600	9.840	360		116.880
1	1	Проверител за издаване абонаментни билети	IV— 68	6.600	9.840	360		7.680
1	1	Деловодител	IV— 70	6.600	9.840	600		9.720
1	1	Архивар	V— 50	5.400	8.640	360—720		7.560
10	2	Помощник-архивар	V— 49	5.400	8.640	—		6.120
2	2	Сортировачи	VI— 40	4.800	8.040	—		62.280
		Писари	V— 1	5.400	7.920	—		11.400
	72	Всичко за Б. к. отделение	—	—	—	—	421.690	622.200
	91	За повишение през годината	—	—	—	—	548.470	781.460
		Всичко за личен състав при централ. управление по § 1	—	—	—	—	75.320	100.000
	443		—	—	—	—	3.140.490	4.131.990